

**มติและประกาศคณะกรรมการแห่งชาติ
ว่าด้วยการป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์
“การบูรณาการงานเอดส์”**

ชื่อเรื่อง	มติและประกาศคณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยการป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์ : การบูรณาการงานเอดส์
คณะที่ปรึกษา	มานิต อีระตันติกานนท์, ทศพร ศิริสัมพันธ์, สมศักดิ์ อรรถศิลป์
บรรณาธิการ	เพชรศรี ศิริรินทร์, วาสนา นิมวรพันธุ์
ออกแบบปก	ฉัตรทอง สวัสดิ์พิพัฒพงศ์
พิมพ์ครั้งที่ ๑	จำนวน ๒,๐๐๐ เล่ม, พฤษภาคม ๒๕๕๔
จัดพิมพ์โดย	ศูนย์อำนวยการบริหารจัดการปัญหาเอดส์แห่งชาติ กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐ โทรศัพท์ ๐๒ ๕๙๐ ๓๘๒๙ โทรสาร ๐๒ ๙๖๕ ๙๑๕๒ www.thain aids.org
ISBN :	๙๗๘-๖๑๖-๑๑-๐๗๔๑-๓
พิมพ์ที่	บริษัท โอ-วิทย์ (ประเทศไทย) จำกัด

คำนำ

การติดตามสถานการณ์ปัญหาเอดส์ รวมถึงบริบททางสังคม และเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลง สะท้อนให้เห็นภาวะเปราะบางที่จะทำให้ประเทศไทยอาจต้องกลับมาเผชิญปัญหาเอดส์อีก และด้วยเหตุที่เอดส์มิใช่เป็นเพียงโรคและความเจ็บป่วย แต่มีความเกี่ยวเนื่องกับชีวิตและความเป็นอยู่ ดังนั้น การป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์ที่จะประสบความสำเร็จได้นั้น จำเป็นต้องอาศัยการผนึกกำลังกันของทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐ ภาคประชาสังคม และภาคเอกชน

การประชุมคณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยการป้องกันและแก้ไข ปัญหาเอดส์ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๓ ในวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ มีมติเห็นชอบ แนวทางที่หน่วยงานต่างๆ สามารถนำไปพิจารณาดำเนินงานเอดส์ และ ได้ผ่านความเห็นชอบจากที่ประชุมคณะรัฐมนตรี ในวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๔ ประกอบด้วย

๑) ภารกิจการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์ของ หน่วยงานและองค์กรต่างๆ และให้แจ้งหน่วยงานต่างๆ ใช้เป็นแนวทาง ในการจัดทำแผนและตั้งงบประมาณ

๒) ตัวชี้วัดร่วมยุทธศาสตร์การป้องกันการติดเชื้อเอชไอวี ที่ประสานการกำหนดโดย สำนักงาน ก.พ.ร.

๓) กรอบการจัดทำแผนปฏิบัติการบูรณาการเร่งรัดการป้องกันการ ติดเชื้อเอชไอวี ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ และให้แจ้งหน่วยงาน

ต่างๆ ใช้เป็นแนวทางในการจัดทำแผนและตั้งงบประมาณ และให้สำนักงานงบประมาณ สอบทานหน่วยงานต่างๆ ให้ตั้งงบประมาณตามกรอบการจัดทำแผนปฏิบัติการฯ ปีงบประมาณ ๒๕๕๕

กรมควบคุมโรคในฐานะฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยการป้องกันและแก้ไขปัญหาเอตส์ จึงรวบรวมมติดังกล่าว จัดพิมพ์เพื่อเผยแพร่ให้หน่วยงานต่างๆ ได้ใช้เป็นแนวทางในการวางแผน จัดตั้งงบประมาณและร่วมดำเนินการกันอย่างมีประสิทธิภาพ

นอกจากมติดังกล่าว ได้จัดพิมพ์ ประกาศคณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยการป้องกันและแก้ไขปัญหาเอตส์ เรื่องแนวปฏิบัติแห่งชาติว่าด้วยการป้องกันและบริหารจัดการด้านเอตส์ในสถานที่ทำงาน ที่กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน กระทรวงแรงงาน เป็นผู้ประสานการจัดทำ ซึ่งเป็นประกาศที่ให้ใช้กับสถานที่ทำงาน ทั้งที่เป็นหน่วยงานของรัฐ และสถานที่ทำงานของเอกชนทุกประเภทไว้ด้วย

ขอขอบคุณหน่วยงานภาคีต่างๆ ที่ได้ร่วมกันพัฒนาแนวทางการทำงานเอตส์ดังกล่าว และคาดหวังว่าหนังสือเล่มนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อการพิจารณาวางแผนการดำเนินงานเอตส์ของหน่วยงานต่างๆ ที่จะนำไปสู่ความสำเร็จในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเอตส์ของประเทศไทยต่อไป

(นายมานิต ชีระตันติกานนท์)

อธิบดีกรมควบคุมโรค เลขานุการคณะกรรมการแห่งชาติ
ว่าด้วยการป้องกันและแก้ไขปัญหาเอตส์

พฤษภาคม ๒๕๕๕

คำนำ

การบูรณาการการทำงานร่วมกันระหว่างกระทรวงเป็นแนวทางที่สำคัญ เนื่องด้วยเป็นการดำเนินการตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๓/๑ และพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖ โดยมุ่งให้เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐและเกิดประโยชน์สุขต่อประชาชน ซึ่งกระทรวงจะต้องมีการวางยุทธศาสตร์และเป้าหมายร่วมกัน มีการถ่ายทอดไปทั่วทั้งองค์กร ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องตามบทบาท ภารกิจ ความรับผิดชอบ และกำหนดเป้าหมายเพื่อมุ่งผลสัมฤทธิ์ตามยุทธศาสตร์และเป้าหมายที่ได้วางร่วมกันไว้ ที่สำคัญทุกหน่วยต้องผลักดันการปฏิบัติให้เกิดผล และสามารถแสดงผลสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรมด้วยชีวิตที่แสดงถึงการบูรณาการการทำงานร่วมกันระหว่างกระทรวงในแต่ละยุทธศาสตร์ อันเป็นความก้าวหน้าของการพัฒนาระบบราชการ จากการกำหนดตัวชี้วัดตามยุทธศาสตร์และภารกิจของแต่ละกระทรวงมาเป็นการกำหนดตัวชี้วัดร่วม

การบูรณาการการทำงานร่วมกันระหว่างกระทรวงเป็นแนวทางที่รัฐบาลให้ความสำคัญ ซึ่งยุทธศาสตร์เอตส์นั้น เป็นยุทธศาสตร์หนึ่งที่ต้องทำงานร่วมกันระหว่างกระทรวง ยุทธศาสตร์นี้จะประสบความสำเร็จตามเป้าหมายตรงตามวัตถุประสงค์ ดังนั้น คณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยการป้องกันและแก้ไขปัญหาเอตส์ จึงขอให้สำนักงาน ก.พ.ร. ศึกษาเรื่องการบูรณาการการทำงานเกี่ยวกับเอตส์ของส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง ต่อมา

คณะรัฐมนตรีในการประชุมเมื่อวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๕๓ ได้มีมติเห็นชอบ
แนวทางการบูรณาการการทำงานระหว่างกระทรวงในยุทธศาสตร์ที่มี
เป้าหมายร่วมกัน (Joint KPIs) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔ ตาม
ที่สำนักงาน ก.พ.ร. เสนอ ซึ่งยุทธศาสตร์เอตส์ก็เป็นหนึ่งในยุทธศาสตร์
ที่นำเสนอในครั้งนี้ด้วย

กลไกการขับเคลื่อนการบูรณาการการทำงานระหว่างกระทรวง
ในยุทธศาสตร์ที่มีเป้าหมายร่วมกันอย่างเป็นทางการนั้น สำนักงาน
ก.พ.ร. ดำเนินการผ่านการจัดทำคำรับรองการปฏิบัติราชการของ
ส่วนราชการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔ โดยกำหนดเป็นตัวชี้วัด
ชื่อ “ระดับความสำเร็จของร้อยละเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักในการดำเนินการตาม
แผนปฏิบัติราชการของกระทรวงที่มีเป้าหมายร่วมกันระหว่างกระทรวง
“ไว้ในกรอบการประเมินผลปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ
ของส่วนราชการ และให้ความสำคัญโดยกำหนดน้ำหนักถึงร้อยละ ๑๐

สำนักงาน ก.พ.ร. หวังเป็นอย่างยิ่งว่า ตัวชี้วัด “ระดับความสำเร็จ
ของร้อยละเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักในการดำเนินการตามแผนปฏิบัติราชการ
ของกระทรวงที่มีเป้าหมายร่วมกันระหว่างกระทรวงของยุทธศาสตร์
เอตส์” ดังกล่าว จะเป็นเครื่องมือผลักดันในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์
เอตส์ให้ประสบความสำเร็จต่อไป

ทศพร ศิริสัมพันธ์

เลขาธิการ ก.พ.ร.

พฤษภาคม ๒๕๕๔

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	
เลขานุการคณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยการป้องกัน และแก้ไขปัญหาเอดส์แห่งชาติ (คชปอ.)	ก
เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.)	ข
ภารกิจารดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์ ของหน่วยงานและองค์กรต่างๆ	๑
ตัวชี้วัดร่วมยุทธศาสตร์การป้องกันการติดเชื้อเอชไอวี	๒๑
กรอบการจัดทำแผนปฏิบัติการบูรณาการเร่งรัดการป้องกัน การติดเชื้อเอชไอวี ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕	๓๕
ประกาศคณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยการป้องกันและแก้ไข ปัญหาเอดส์ เรื่องแนวปฏิบัติแห่งชาติว่าด้วยการป้องกัน และบริหารจัดการด้านเอดส์ในสถานที่ทำงาน	๔๑

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพรวมยุทธศาสตร์เอดส์	๒๕
ภาพรวมยุทธศาสตร์การป้องกันการติดเชื้อเอชไอวี	๒๖

ภารกิจดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหา เอดส์ของหน่วยงานและองค์กรต่างๆ

ความสำเร็จในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์ จะเกิดขึ้นได้จากการมีส่วนร่วมและการเป็นเจ้าของร่วมกันของส่วนราชการ และหน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐ ภาคประชาสังคม และภาคเอกชนที่จะบูรณาการการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์ของชาติ โดยมีบทบาทและภารกิจที่สอดคล้องกับพันธกิจของแต่ละหน่วยงาน

อนึ่ง ทุกหน่วยงานและองค์กรมีความรับผิดชอบที่จะดำเนินงานตามประกาศคณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยการป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์ ลงวันที่ ๒๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๒ เรื่อง แนวปฏิบัติแห่งชาติว่าด้วยการป้องกันและบริหารจัดการด้านเอดส์ในสถานที่ทำงาน ในการมีนโยบายไม่บังคับตรวจการติดเชื้อเอชไอวี และจัดกิจกรรมส่งเสริมการป้องกันและสนับสนุนการเข้าถึงบริการให้คำปรึกษาเพื่อตรวจการติดเชื้อฯ ตลอดจนการดูแลรักษาให้กับข้าราชการ พนักงานราชการ และลูกจ้างในหน่วยงาน ตามมาตรฐานการป้องกันและบริหารจัดการด้านเอดส์ในสถานที่ทำงาน (AIDS Standard Organization: ASO)

หน่วยงานหลักร่วมดำเนินงาน ได้แก่

๑. สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี
๒. กรมประชาสัมพันธ์
๓. สำนักงานงบประมาณ
๔. สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ
๕. สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
๖. กระทรวงกลาโหม
๗. กระทรวงการต่างประเทศ
๘. กระทรวงการท่องเที่ยวและการกีฬา
๙. กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงมนุษย์
๑๐. กระทรวงคมนาคม
๑๑. กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
๑๒. กระทรวงพาณิชย์
๑๓. กระทรวงมหาดไทย
  - ๑๓.๑ จังหวัด
  - ๑๓.๒ องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น และองค์ประกอบรูปแบบพิเศษ รวมถึงกรุงเทพมหานคร และเมืองพัทยา
๑๔. กระทรวงยุติธรรม
๑๕. สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
๑๖. กระทรวงแรงงาน
๑๗. กระทรวงวัฒนธรรม
๑๘. กระทรวงศึกษาธิการ
๑๙. สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา สถาบันวิจัยและองค์การทางวิชาการ
๒๐. กระทรวงสาธารณสุข
๒๑. สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
๒๒. สำนักงานอัยการสูงสุด
๒๓. สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ
๒๔. สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ
๒๕. สภากาชาดไทย
๒๖. สภานายความ
๒๗. คณะกรรมการองค์การพัฒนาเอกชน ด้านเอดส์ (กพอ.) เครือข่ายผู้ติดเชื้อเอชไอวี/เอดส์ประเทศไทย และเครือข่ายภาคประชาสังคม
๒๘. คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
๒๙. ภาคธุรกิจ
๓๐. สื่อสารมวลชน

บทบาทและการกิจของแต่ละหน่วยงานและองค์กรต่างๆ มีดังนี้

๑. สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

- เป็นแกนหลักในการตรวจราชการการดำเนินงานของจังหวัดแบบบูรณาการเพื่อมุ่งผลสัมฤทธิ์การดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเอชไอวี โดยใช้กลไกในการตรวจราชการแบบบูรณาการของผู้ตรวจราชการในการติดตามประเมินผล

๒. กรมประชาสัมพันธ์

- ดำเนินการประชาสัมพันธ์และสื่อสารสาธารณะเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาเอชไอวี
  - สนับสนุนและเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารทางเครือข่ายสื่อมวลชน
  - เสริมสร้างศักยภาพของสื่อมวลชน ในการถ่ายทอดข้อมูล และเสริมสร้างพฤติกรรมสุขภาพ และทัศนคติที่ดีต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาเอชไอวี ผ่านช่องทางสื่อต่างๆ อย่างต่อเนื่อง

๓. สำนักงบประมาณ

- ให้คำปรึกษาในการจัดทำแผนงบประมาณ สำหรับการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเอชไอวี ทั้งในลักษณะที่เป็นการดำเนินงานของแต่ละหน่วยงาน และในลักษณะของการบูรณาการ

๔. สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ

- สนับสนุน หน่วยงานราชการ ในการบูรณาการงานเอตส์ ในภารกิจของหน่วยงาน ตามกระบวนการ การประเมินผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการของส่วนราชการ
- ประสาน และสนับสนุน การจัดทำ ตัวชี้วัดร่วม (Joint KPI) ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในการบูรณาการการป้องกันและแก้ไขปัญหาเอตส์ เพื่อให้งานของแต่ละส่วนราชการมีความเชื่อมโยง สอดคล้องกันภายใน กระทรวงและระหว่างกระทรวง เพื่อให้สามารถเชื่อมโยงไปสู่ผลสัมฤทธิ์ ตามเป้าหมายเชิงนโยบายของการป้องกันและแก้ไขปัญหาเอตส์ของประเทศ

๕. สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

- ให้คำปรึกษาในการวิเคราะห์สภาพปัญหาและผลกระทบจาก ปัญหาเอตส์ในบริบทของการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม เพื่อบูรณาการ ป้องกันและแก้ไขปัญหาเอตส์ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
- สนับสนุนการจัดทำแนวทางการบูรณาการการติดตามการ ดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเอตส์ ร่วมกับกระทรวงสาธารณสุข และหน่วยงานต่างๆ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการติดตามประเมินผล การพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

๖. กระทบวงกลาใหม่

- ดำเนินงานและพัฒนารูปแบบ การป้องกันการติดเชื้อ เอชไอวี ในนักเรียนทหาร กำลังพล ครอบครัว และชุมชนที่อยู่รอบหน่วยทหาร
- จัดบริการให้คำปรึกษาและตรวจการติดเชื้อฯ การดูแล รักษา ผู้ติดเชื้อ เอชไอวี ผู้ป่วยเอดส์ ในสถานบริการสุขภาพในสังกัด
- เผื่อระวังการติดเชื้อ เอชไอวี กลุ่มทหารคัดเลือกกองประจำการ

๗. กระทบวงการต่างประเทศ

- ประสานความร่วมมือด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาเอชไอวี กับ ประชาคมอาเซียน องค์การสหประชาชาติ องค์การระหว่างประเทศ และ นานาประเทศ ภายใต้กรอบความร่วมมือต่างๆ
- สนับสนุนและประชาสัมพันธ์แนวปฏิบัติที่ดีในการป้องกันและ แก้ไขปัญหาเอชไอวีของไทยต่อประชาคมโลก ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการ ดำเนินการด้านการทูตเชิงสาธารณสุข

๘. กระทบการท่องเที่ยวและการกีฬา

- ประสานนโยบายการดำเนินงาน และดำเนินงานในการใช้กีฬา เป็นมาตรการที่บูรณาการกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาเอชไอวีในกลุ่มเด็ก และเยาวชน
- ส่งเสริมสนับสนุนนักเรียนโรงเรียนกีฬาและนักศึกษาศาสนาบัน พลศึกษาทั่วประเทศ เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจในการปรับเปลี่ยน พฤติกรรมที่มุ่งไปสู่การป้องกันการติดเชื้อเอชไอวี และการมีทัศนคติ ที่ถูกต้องต่อปัญหาเอชไอวี

- เผยแพร่ความรู้ความเข้าใจและบูรณาการการป้องกันการติดเชื้อ
ในกิจการการท่องเที่ยว สร้างการมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการด้านการ
ท่องเที่ยว ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเอตส์

- ส่งเสริม สนับสนุน การดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเอตส์
ในกลุ่มผู้ประกอบการและชุมชนที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว รวมถึงพื้นที่
แหล่งท่องเที่ยว

- เผยแพร่ความรู้ ความเข้าใจ และบูรณาการป้องกันการติดเชื้อ
ในกิจการการท่องเที่ยว สร้างการมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการด้านการ
ท่องเที่ยว มีคัคเทศก์ ผู้นำเที่ยวและนักท่องเที่ยว ในการป้องกันและแก้ไข
ปัญหาเอตส์

- ใช้กลไกของเครือข่ายมีคัคเทศก์ และผู้นำเที่ยว ในการสร้างเสริม
ความรู้ ความเข้าใจ และประสานการป้องกัน และแก้ไขปัญหาเอตส์ให้แก่
นักท่องเที่ยว

๙. กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงมนุษย์

- ส่งเสริม สนับสนุน และดำเนินการ เสริมสร้างศักยภาพของ
ครอบครัว สตรี เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส ในการป้องกันการติดเชื้อ
เสริมความเข้มแข็งของสภาเด็กและเยาวชน และกิจการสตรีให้เป็นกลไก
ของการป้องกันและแก้ไขปัญหาเอตส์ทั้งในส่วนกลาง พื้นที่ปฏิบัติการ
และชุมชน

- ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาการดำเนินงาน ของศูนย์พัฒนา
ตำบล กลไกสภาผู้สูงอายุ และสวัสดิการชุมชน ในการดูแล ช่วยเหลือ
ผู้ติดเชื้อ เด็ก และครอบครัวที่ได้รับผลกระทบ

- ส่งเสริม สนับสนุนเครือข่ายชุมชนและประชาสังคมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเอตส์

- พัฒนา และประสานนโยบายการดำเนินงานด้านสวัสดิการสังคม และการสังคมสงเคราะห์แก่ผู้ติดเชื้อเอชไอวี ผู้ป่วยเอตส์ ครอบครัว และผู้ได้รับผลกระทบ รวมถึงการดูแลเด็กกำพร้าที่ได้รับผลกระทบจากเอตส์ ทั้งในสถานเลี้ยงเด็กกำพร้าและในชุมชน

๑๐. กระทรวงคมนาคม

- สนับสนุนการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเอตส์ ในกลุ่มแรงงานและชุมชนที่เกี่ยวข้องกับก่อสร้างเส้นทางคมนาคม และพื้นที่ที่เป็นศูนย์กลางคมนาคม

๑๑. กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

- ส่งเสริมและสนับสนุนการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ในการเผยแพร่ ข้อมูลความรู้ ความเข้าใจ ณรงค์สร้างความตระหนัก ตลอดจนพัฒนา เครือข่ายทางอิเล็กทรอนิกส์ ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเอตส์

- สร้างระบบและดำเนินการควบคุมการเผยแพร่ข้อมูลที่ส่งเสริม ภาวะเสี่ยงต่อการแพร่ระบาดของ การติดเชื้อ เอชไอวี

๑๒. กระทรวงพาณิชย์

- สนับสนุนการดำเนินงานด้านทรัพย์สินทางปัญญา เพื่อให้เกิด การเข้าถึงยาต้านไวรัส เอชไอวี อย่างทั่วถึง และครอบคลุม

๑๓. กระทรวงมหาดไทย

- ประสาน สนับสนุน และเสริมสร้างความเข้มแข็ง ของจังหวัด องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งองค์กรปกครองรูปแบบพิเศษ เพื่อ บูรณาการการป้องกันและแก้ไขปัญหาเอตส์โดยการมีส่วนร่วมและการ เป็นเจ้าของร่วมกันของทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐ ภาคประชาสังคม และ ภาคธุรกิจ และบูรณาการการป้องกันและแก้ไขปัญหาเอตส์ในยุทธศาสตร์ จังหวัด ด้วยการนำของผู้ว่าราชการจังหวัด หรือผู้ว่า กทม. เพื่อให้ สามารถระดมทรัพยากร ทั้งจากส่วนกลางและในพื้นที่ มาดำเนินงานได้ อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับสภาพปัญหาและบริบทของแต่ละ พื้นที่ โดยพื้นที่ที่มีภารกิจสำคัญ ดังนี้

๑๓.๑ จังหวัด

- สนับสนุนให้ทุกหน่วยงานในจังหวัด รวมทั้งองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น วิเคราะห์สถานการณ์ วางแผน พิจารณาจัดสรรงบประมาณ ตามความเหมาะสม และมีส่วนร่วมอย่างเป็นทางการในการดำเนินงาน ป้องกันและแก้ไขปัญหาเอตส์

- ดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหาเอตส์ที่สอดคล้องกับบริบท ของจังหวัด

- สนับสนุนให้ศูนย์ปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหาเอตส์จังหวัด ทำหน้าที่ประสานงานด้านเอตส์ในจังหวัด ผลักดันนโยบาย ประสานงาน และติดตามการดำเนินงานเอตส์ในจังหวัด ได้อย่างคล่องตัวและมี ประสิทธิภาพ

๑๓.๒ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และองค์กรปกครองรูปแบบพิเศษ รวมถึงกรุงเทพมหานคร และเมืองพัทยา

- ดำเนินการวิเคราะห์สถานการณ์ วางแผน จัดสรรงบประมาณ และติดตามการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเอชไอวีในพื้นที่
- สนับสนุนองค์กรชุมชน ประชาชน ในพื้นที่ ให้มีความรู้ความเข้าใจและทัศนคติที่ดี เข้ามามีส่วนร่วมอย่างเป็นเจ้าของในการดำเนินงานด้านการป้องกัน และแก้ไขปัญหาเอชไอวี
- ประสานการดำเนินการป้องกันควบคุมเกี่ยวกับการดูแลช่วยเหลือผู้ติดเชื้อฯ และผู้ได้รับผลกระทบ

๑๔. กระทรวงยุติธรรม

- พัฒนาระบบ และดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเอชไอวีในกลุ่มผู้ต้องขัง นักโทษในเรือนจำ ผู้ถูกคุมความประพฤติ เด็กและเยาวชนที่สมควรได้รับการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กตาม พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖ และที่อยู่ในกระบวนการยุติธรรมทั้งในสถานควบคุม บำบัดฟื้นฟูแบบไป-กลับ และประกันตัว โดยส่งเสริมการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารและการป้องกันการติดเชื้อเอชไอวี และการดูแลรักษาสำหรับผู้ป่วยเอชไอวีอย่างต่อเนื่อง แม้ออกจากหน่วยงานในการดูแล
- จัดทำแนวทางการดูแลรักษาผู้ป่วยเอชไอวี และแนวทางการให้ความรู้ผู้ป่วยเอชไอวีในสถานที่ควบคุม

๑๕. สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

- พัฒนาและประสานนโยบายการดำเนินงานลดอันตรายจากการใช้ยาและสารเสพติด เพื่อให้ผสมผสานกับนโยบายป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ในด้านลดอุปสงค์และอุปทาน
- ทบทวนและประสานการปรับปรุงกฎหมายและระเบียบเพื่อให้สามารถดำเนินการลดอันตรายจากการใช้ยาและสารเสพติดได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- ประสานระหว่างกระทรวงสาธารณสุขในฐานะรับผิดชอบงานด้านป้องกันและแก้ไขปัญหาเอตส์ กับหน่วยงานด้านการบังคับใช้กฎหมาย และในกระบวนการยุติธรรม ในการดำเนินงานและติดตามกำกับ การดำเนินงานลดอันตรายจากการใช้ยาและสารเสพติด

๑๖. กระทรวงแรงงาน

- ดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหาเอตส์ในกลุ่มแรงงานไทย ทั้งที่ทำงานในสถานประกอบการภายในประเทศ และที่จะเดินทางไปทำงานต่างประเทศ ตามแนวทางที่กำหนดในแนวปฏิบัติแห่งชาติว่าด้วยการป้องกันและบริหารจัดการด้านเอตส์ในสถานที่ทำงาน
- ประสานงานและสนับสนุนให้แรงงานต่างชาติสามารถเข้าถึง บริการสุขภาพด้านเอตส์ได้อย่างเหมาะสม
- ส่งเสริม สนับสนุนด้านอาชีพให้แก่ผู้ติดเชื้อฯ ผู้ป่วยเอตส์ และ ผู้ได้รับผลกระทบ ให้สามารถมีรายได้ พึ่งพาตนเองได้ตามสมควร

- สนับสนุนให้ผู้ประกันตนสามารถเข้าถึงยาต้านไวรัสเอตส์ รวมทั้งได้รับบริการทางการแพทย์ ทั้งการตรวจรักษาและการตรวจทางห้องปฏิบัติการตามมาตรฐานวิชาชีพเวชกรรม ตลอดจนสนับสนุนการป้องกันการติดเชื้อฯ และการให้คำปรึกษาและตรวจการติดเชื้อฯ

๑๗. กระทรวงวัฒนธรรม

- สร้างเสริมให้เกิดสภาวะแวดล้อมและการใช้กลไกของสภาวัฒนธรรมและเครือข่ายทางวัฒนธรรมเป็นเครื่องมือในการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเอตส์ที่เหมาะสมกับสภาพการเปลี่ยนแปลงของสังคมและบริบทในแต่ละพื้นที่ ทั้งในส่วนกลาง พื้นที่ปฏิบัติการและชุมชน

- ส่งเสริมสนับสนุนองค์กรศาสนา ในการใช้มิติทางศาสนาสนับสนุนและดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหาเอตส์

- สนับสนุน เสริมสร้างศักยภาพและการมีส่วนร่วมของสถานศึกษา ในสังกัดกระทรวงทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาคในการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเอตส์

- เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจให้แก่นักเรียน นักศึกษาของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ในการป้องกันการติดเชื้อเอชไอวี เพื่อลดปัจจัยเสี่ยงและการมีทัศนคติที่ถูกต้องต่อปัญหาเอตส์

๑๘. กระทรวงศึกษาธิการ

- ประสานการจัดหลักสูตรการเรียนการสอนเรื่องเอตส์และเพศศึกษา ในหลักสูตรการเรียนการสอนในแต่ละระดับ และผลักดันให้เกิดการเรียนการสอน และการจัดกิจกรรมในสถาบันการศึกษาภายใต้การกำกับดูแลของส่วนราชการ และของราชการบริหารส่วนท้องถิ่น

- ขยายการดำเนินงานเอดส์ เพศศึกษา และทักษะชีวิต ในสถานศึกษาทุกแห่งทั้งภาครัฐ เอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและองค์กรปกครองท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ เพื่อเสริมสร้างศักยภาพของนักเรียน นิสิต นักศึกษา ในการป้องกันการติดเชื้อฯ

- สร้างความรู้ความเข้าใจ และทักษะที่ดีต่อการป้องกันการติดเชื้อฯ และการยอมรับผู้ติดเชื้อเอชไอวี และผู้ป่วยเอดส์ ในกลุ่มครู ผู้ปกครอง และชุมชน เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานป้องกันการติดเชื้อฯ และช่วยเหลือเด็กที่ได้รับผลกระทบจากเอดส์ได้เหมาะสม ทั้งในเรื่องการศึกษาและความเป็นอยู่

- จัดและพัฒนากลไกสนับสนุนด้านวิชาการ และติดตาม กำกับ การดำเนินงานป้องกันเอดส์ในสถานศึกษาเพื่อให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพ และต่อเนื่องยั่งยืน

๑๙. สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา สถาบันวิจัยและ องค์การทางวิชาการ

- ร่วมกันพัฒนาแผนงานศึกษาวิจัย รวมถึงส่งเสริม สนับสนุน และ ดำเนินงานศึกษาวิจัย และติดตามประเมินผล เพื่อพัฒนาคุณภาพ และ ประสิทธิภาพของการป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์ของประเทศ

๒๐. กระทรวงสาธารณสุข

- ส่งเสริม สนับสนุน และสร้างเสริมศักยภาพของหน่วยงานสาธารณสุข ส่วนกลาง และส่วนภูมิภาค ในการพัฒนาระบบข้อมูลข่าวสาร เพื่อใช้ในการติดตามสถานการณ์ปัญหาเอตส์ และใช้ระบบข้อมูลข่าวสารเป็นเครื่องมือในการสร้างการมีส่วนร่วมของภาคส่วนต่างๆ ทั้งภาครัฐ ภาคประชาสังคม และภาคเอกชน เพื่อจัดทำแผนและมาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเอตส์ให้เหมาะสมกับสถานการณ์และบริบทในแต่ละพื้นที่

- พัฒนารูปแบบ แนวทาง จัดการความรู้ และจัดบริการป้องกันให้คำปรึกษาและตรวจการติดเชื้อ ให้ครอบคลุม และเข้าถึงกลุ่มประชากรที่เข้าถึงยาก ดูแล รักษา ผู้ติดเชื้อเอชไอวี ผู้ป่วยเอตส์ และครอบครัว

- พัฒนารูปแบบ แนวทาง จัดการความรู้ และจัดบริการส่งเสริมพฤติกรรมสุขภาพและการบริการสุขภาพ รวมถึงการป้องกันการถ่ายทอดเชื้อจากแม่สู่ลูก เพื่อการป้องกันการติดเชื้อเอชไอวี ให้ครอบคลุมหน่วยงานทุกระดับ ทั้งระดับปฐมภูมิ ทติยภูมิ และตติยภูมิ

- ประสานการจัดทำและทบทวน มาตรฐานของประเทศ ในการวินิจฉัย ดูแลรักษาผู้ติดเชื้อฯ และผู้ป่วยเอตส์ ให้สอดคล้องกับความรู้ความก้าวหน้าทางวิชาการ และบริบทของประเทศไทย

- ส่งเสริม สนับสนุน และเสริมสร้างศักยภาพ และการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเอตส์ และของหน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐและภาคประชาสังคม

- พัฒนารูปแบบและแนวทางในการติดตามประเมินผลการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเอชไอวีในระดับประเทศ จังหวัด และท้องถิ่น

- สนับสนุนและพัฒนาการผลิต และการดำเนินงานอื่นๆ เพื่อให้เกิดการเข้าถึงยาต้านไวรัส เอชไอวี ยาสำหรับรักษาโรคแทรกซ้อนในโรคเอชไอวี ตลอดจนส่งเสริมระบบประกันคุณภาพห้องปฏิบัติการ และคุณภาพของชุดตรวจที่เกี่ยวข้องกับการติดเชื้อเอชไอวี

- ปฏิบัติหน้าที่เป็นฝ่ายเลขานุการของคณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยการป้องกันและแก้ไขปัญหาเอชไอวี ประสานการพัฒนานโยบายและแผนยุทธศาสตร์ป้องกันและแก้ไขปัญหาเอชไอวีแห่งชาติ ส่งเสริมและพัฒนาความร่วมมือระหว่างหน่วยงานทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ ติดตามประเมินผลการป้องกันแก้ไขปัญหาเอชไอวีระดับประเทศ รวมถึงการระดมทรัพยากรจากภาครัฐ ภาคประชาสังคม

๒๑. สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

- กำหนดนโยบายและแนวทางการปฏิบัติที่เอื้อและไม่เป็นอุปสรรคต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาเอชไอวี ได้แก่ การไม่ให้ใช้ถุงยางอนามัยและอุปกรณ์ในการฉีดยาเป็นหลักฐานในการจับกุม และการสนับสนุนการป้องกันการติดเชื้อเอชไอวีในสถานบริการ

- จัดบริการให้คำปรึกษาและตรวจการติดเชื้อฯ การดูแล รักษา ผู้ติดเชื้อเอชไอวี ผู้ป่วยเอชไอวี ในสถานบริการสุขภาพในสังกัด

- พัฒนาแนวทางการดำเนินงาน และดำเนินการดูแลช่วยเหลือของพนักงานสอบสวน ในคดีความผิดเกี่ยวกับเพศ เกี่ยวกับการขอรับบริการยาต้านไวรัสเอตส์ เพื่อลดความเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวีโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายจากสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ

- ส่งเสริม สนับสนุน การดำเนินงานของตำรวจตระเวนชายแดน ในการมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเอตส์ เพื่อให้เข้าถึงประชากรที่อยู่ห่างไกล

๒๒. สำนักงานอัยการสูงสุด

- พัฒนาระบบการดำเนินการ และสนับสนุนการใช้กลไกของอัยการสำนักงานคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายแห่งประชาชน (สคช.) และเครือข่ายในจังหวัด ในการรับเรื่องร้องเรียน การให้คำปรึกษา และการให้ความช่วยเหลือคุ้มครองสิทธิ ให้มีความสามารถในการให้บริการในประเด็นสิทธิด้านเอตส์มากขึ้น ทุกจังหวัดทั่วประเทศ

- เผยแพร่ความรู้และความเข้าใจเรื่องสิทธิมนุษยชนเกี่ยวกับการคุ้มครองสิทธิตลอดจนหน้าที่ของบุคคลเกี่ยวกับเอตส์ตามกฎหมายแก่ประชาชนกลุ่มต่างๆ

- คุ้มครองสิทธิเหยื่อของอาชญากรรมจากผู้กระทำผิดที่รู้อยู่แล้วว่าตนเองติดเชื้อเอชไอวี

๒๓. สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ

- ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาขบวนการสร้างเสริมสุขภาพ ที่มุ่งลดปัจจัยเสี่ยง ในเรื่องการบริโภคสุราและปัจจัยเสี่ยงอื่นที่นำไปสู่การแพร่ระบาดของ การติดเชื้อเอชไอวี รวมถึงการพัฒนาขีดความสามารถ ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์ของชุมชนหรือองค์กรต่างๆ

- ส่งเสริม สนับสนุน การขับเคลื่อนทางสังคม รวมถึงการรณรงค์ สร้างความตระหนักในการป้องกันและแก้ไขปัญหาพฤติกรรมทางเพศ ที่ไม่ปลอดภัย

๒๔. สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ

- บริหารจัดการกองทุนดูแลรักษาผู้ติดเชื้อ และผู้ป่วยเอดส์ เพื่อให้ผู้มีสิทธิหลักประกันสุขภาพ เข้าถึงบริการทั่วถึง ครอบคลุม ได้รับบริการ ที่มีคุณภาพ นำไปสู่การมีชีวิตที่มีคุณภาพ

- สนับสนุนและสร้างเสริมศักยภาพของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง กลุ่มอาสาสมัคร ผู้ติดเชื้อ และกลไก การทำงานทั้งระดับเขต จังหวัด อำเภอ และตำบล ให้สามารถใช้งบประมาณส่งเสริมสุขภาพ ป้องกันและควบคุมโรค ทั้งในส่วนของ การส่งเสริมสุขภาพ ป้องกันควบคุมโรค จำเพาะพื้นที่ และกองทุนสุขภาพตำบล ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์ที่สอดคล้อง กับสภาพปัญหาของแต่ละพื้นที่ได้อย่างเหมาะสม

๒๕. สภากาชาดไทย

- เป็นแกนกลางประสานการพัฒนา และกำหนดนโยบาย มาตรฐาน กำกับการรับรองคุณภาพ และจัดบริการโลหิต ผลิตภัณฑ์โลหิต และ อวัยวะที่ปลอดภัย

- จัดบริการป้องกัน ให้คำปรึกษาและตรวจการติดเชื้อฯ การดูแล รักษา ผู้ติดเชื้อเอชไอวี ผู้ป่วยเอตส์ ในสถานบริการสุขภาพในสังกัด

- ส่งเสริมคุณภาพชีวิต และศักดิ์ศรีของผู้ติดเชื้อฯ และครอบครัว การอยู่ร่วมกันในสังคมโดยไม่กีดกันหรือตีตรา โดยอาศัยการมีส่วนร่วม ของเครือข่ายผู้ติดเชื้อฯ และเครือข่ายอาสาสมัครของกาชาดในทุกจังหวัด

๒๖. สภานายความ

- ดำเนินการและสนับสนุนให้สภานายความจังหวัด เผยแพร่ ความรู้เกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนด้านเอตส์แก่ประชาชน

- ดำเนินการและสนับสนุนให้สภานายความจังหวัด จัดและ พัฒนาระบบการรับเรื่องร้องเรียนและให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายให้ สามารถในการให้บริการ และช่วยเหลือคุ้มครองสิทธิในประเด็นสิทธิด้าน เอตส์มากขึ้น

๒๗. คณะกรรมการองค์การพัฒนาเอกชนด้านเอดส์ (กพอ.) เครือข่ายผู้ติดเชื้อเอชไอวี/เอดส์ประเทศไทย และเครือข่ายภาคประชาสังคม

- พัฒนาศักยภาพและความเข้มแข็งขององค์กรสมาชิกและองค์กรชุมชน ในการดำเนินงาน การมีส่วนร่วมและการเป็นเจ้าของร่วมกับภาคส่วนอื่น ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์ ทั้งในระดับชาติและระดับพื้นที่ปฏิบัติการ

- ดำเนินงานเพื่อส่งเสริมการเข้าถึงบริการด้านป้องกัน การดูแลรักษาเอดส์ในกลุ่มประชากรที่เข้าถึงยากและมีความเฉพาะ ได้แก่ กลุ่มพนักงานบริการ กลุ่มความหลากหลายทางเพศ กลุ่มผู้หญิง กลุ่มเยาวชน กลุ่มแรงงานข้ามชาติ กลุ่มผู้สูงอายุ เป็นต้น

- ให้บริการปรึกษาและช่วยเหลือคุ้มครองสิทธิมนุษยชนด้านเอดส์
- ติดตามผล ตลอดจนปัญหาและความท้าทาย เพื่อจัดทำรายงานเอดส์ภาคประชาชน และจัดทำข้อเสนอเชิงนโยบาย เพื่อให้หน่วยงานของรัฐมีมาตรการ และนโยบาย เอื้อต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์ ผลักดันให้มีบริการที่เป็นมิตร และมีความเหมาะสม สอดคล้องกับวิถีชีวิตของกลุ่มคนในสังคม

- พัฒนารูปแบบใหม่ๆ ในการดำเนินงานด้านการส่งเสริมการป้องกัน การดูแล และการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้ที่ได้รับผลกระทบจากเอดส์

- เป็นแกนกลางประสานความร่วมมือขององค์กรพัฒนาเอกชน เครือข่ายผู้ติดเชื้อ เอชไอวี/เอดส์ และเครือข่ายภาคประชาสังคม กับหน่วยงานรัฐในการดำเนินงานเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์ในทุกๆ ระดับ

๒๘. คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

- พัฒนาระบบและดำเนินการ รับเรื่องร้องเรียน และตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชนให้มีความสามารถในการให้บริการเกี่ยวกับสิทธิด้านเอดส์ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น
- เสนอความเห็นต่อรัฐบาลเพื่อให้มีมาตรการในการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนด้านเอดส์มากขึ้น และให้ข้อเสนอแนะแก่รัฐบาลและหน่วยงานต่างๆ ในการแก้ไขปัญหาการละเมิดสิทธิมนุษยชนด้านเอดส์
- เผยแพร่ความรู้ ความเข้าใจเรื่องสิทธิมนุษยชนด้านเอดส์ให้กับเครือข่ายต่างๆ ภายใต้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
- จัดทำและสนับสนุนให้ภาคประชาสังคมจัดทำรายงานสถานการณ์สิทธิมนุษยชนด้านเอดส์ประจำปี

๒๙. ภาครัฐกิจ

- ดำเนินงานตามแนวปฏิบัติแห่งชาติว่าด้วยการป้องกันและบริหารจัดการด้านเอดส์ในสถานที่ทำงาน ในการมีนโยบายไม่บังคับตรวจการติดเชื้อเอชไอวี และจัดกิจกรรมส่งเสริมการป้องกัน และสนับสนุนการเข้าถึงบริการให้คำปรึกษาเพื่อตรวจการติดเชื้อฯ ตลอดจนการดูแลรักษาให้กับข้าราชการ พนักงานราชการ และลูกจ้างในหน่วยงาน ตามมาตรฐานการป้องกันและบริหารจัดการด้านเอดส์ในสถานที่ทำงาน (AIDS Standard Organization: ASO)

- สนับสนุนการดำเนินงานของภาครัฐ และภาคส่วนอื่นๆ ในการรณรงค์ป้องกัน และแก้ไขปัญหาเอดส์ของชุมชนและสังคม เป็นส่วนหนึ่งของ Corporate Social Responsibility: CSR

๓๐. สื่อสารมวลชน

- ใช้กลไกของเครือข่ายสื่อสารมวลชน สร้างเสริมและสนับสนุนบทบาทของสื่อสารมวลชนในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร ที่เป็นประโยชน์ต่อการสร้างความตระหนัก และสร้างค่านิยมของสังคมในการมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์ โดยสม่ำเสมอและต่อเนื่อง

- ส่งเสริม สนับสนุน การใช้วิทยุชุมชนเพื่อเป็นช่องทางการสื่อสารประเด็นเอดส์เฉพาะพื้นที่ โดยประสานงานกับคณะกรรมการควบคุมการใช้คลื่นวิทยุ สำหรับการสื่อสารตามกำหนดแห่งรัฐธรรมนูญ

การบูรณาการการทำงานระหว่างกระทรวง ในยุทธศาสตร์ที่มีเป้าหมายร่วมกัน (Joint KPIs) ตัวชี้วัด “ระดับความสำเร็จของร้อยละเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก ในการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการราชการของกระทรวง ที่มีเป้าหมายร่วมกันระหว่างกระทรวงของยุทธศาสตร์อาออส”

หลักการและที่มา

๑. พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖ มาตรา ๙ กำหนดให้ส่วนราชการต้องจัดให้มีการติดตามประเมินผลการปฏิบัติตามแผนปฏิบัติการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ส่วนราชการกำหนดขึ้น ซึ่งต้องสอดคล้องกับมาตรฐานที่ ก.พ.ร. กำหนด และมาตรา ๑๐ ในกรณีที่ภารกิจใดมีความเกี่ยวข้องกับหลายส่วนราชการหรือเป็นภารกิจที่ใกล้เคียงหรือต่อเนื่องกัน ให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องนั้นกำหนดแนวทางการปฏิบัติราชการเพื่อให้เกิดการบริหารราชการแบบบูรณาการร่วมกัน โดยมุ่งให้เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ

๒. แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบราชการไทย (พ.ศ. ๒๕๕๑ - ๒๕๕๕) ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การปรับปรุงระบบการทำงานให้มีลักษณะเชิงบูรณาการ เกิดการแสวงหาความร่วมมือและสร้างเครือข่ายกับฝ่าย

ต่างๆ รวมทั้งกำหนดให้มีการวางระบบบริหารงานแบบบูรณาการภายในระบบราชการ

๓. ก.พ.ร. ในการประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๒ มีมติเห็นชอบกับกรอบการประเมินผลปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๓ ของส่วนราชการ ซึ่งประกอบด้วย ๔ มิติ และในมิติที่ ๑ ได้กำหนดให้มีตัวชี้วัด “ระดับความสำเร็จของร้อยละเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักในการดำเนินการตามแผนปฏิบัติราชการของกระทรวงที่มีเป้าหมายร่วมกันระหว่างกระทรวง” หรือ Joint KPIs เป็นตัวชี้วัดในระดับกระทรวง โดยมีน้ำหนักร้อยละ ๑๐

๔. ก.พ.ร. ในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๕๓ มีมติเห็นชอบให้กำหนดตัวชี้วัด “ระดับความสำเร็จของร้อยละเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักในการดำเนินการตามแผนปฏิบัติราชการของกระทรวงที่มีเป้าหมายร่วมกันระหว่างกระทรวง” ต่อเนื่องในกรอบการประเมินผลปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔ ต่อเนื่องจากปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๓ โดยมีน้ำหนักร้อยละ ๑๐

๕. คณะรัฐมนตรีในการประชุมเมื่อวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๕๓ มีมติเห็นชอบแนวทางการบูรณาการการทำงานระหว่างกระทรวงในยุทธศาสตร์ที่มีเป้าหมายร่วมกัน (Joint KPIs) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔ ตามที่สำนักงาน ก.พ.ร. เสนอจำนวนรวม ๙ ยุทธศาสตร์ ได้แก่ ยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหาอาอศเสพติด ยุทธศาสตร์

ความมั่นคงชายแดนภาคใต้ ยุทธศาสตร์การป้องกันและบรรเทาอุบัติภัยทางถนน ยุทธศาสตร์สิ่งแวดล้อม (คุณภาพน้ำ) ยุทธศาสตร์สิ่งแวดล้อม (คุณภาพอากาศและหมอกควัน) ยุทธศาสตร์ข้าวไทย ยุทธศาสตร์พลังงานผสม ยุทธศาสตร์การปรับปรุงบริการเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการประกอบธุรกิจของประเทศ และยุทธศาสตร์เอตส์ โดยให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องในยุทธศาสตร์ต่างๆ ตามที่สำนักงาน ก.พ.ร. เสนอนำยุทธศาสตร์ไปดำเนินการให้เกิดผลร่วมกัน มีการกำหนดตัวชี้วัดและประเมินผลสำเร็จร่วมกัน

วัตถุประสงค์การดำเนินการจัดทำตัวชี้วัดที่มีเป้าหมายร่วมกันระหว่างกระทรวง (Joint KPIs)

๑. เพื่อให้มีการกำหนดเป้าหมายและแผนปฏิบัติการร่วมกันในภาพรวมระดับประเทศและระดับกระทรวง รวมทั้งเป็นทิศทางในการปฏิบัติงานอย่างบูรณาการระหว่างกระทรวงกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียประโยชน์ ทั้งในภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศ

๒. เพื่อให้มีการถ่ายทอดเป้าหมายลงสู่การปฏิบัติและเกิดการปฏิบัติงานอย่างบูรณาการระหว่างกระทรวง และระหว่างกระทรวงกับส่วนราชการในสังกัด เพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้ร่วมกันระหว่างกระทรวงดังกล่าว

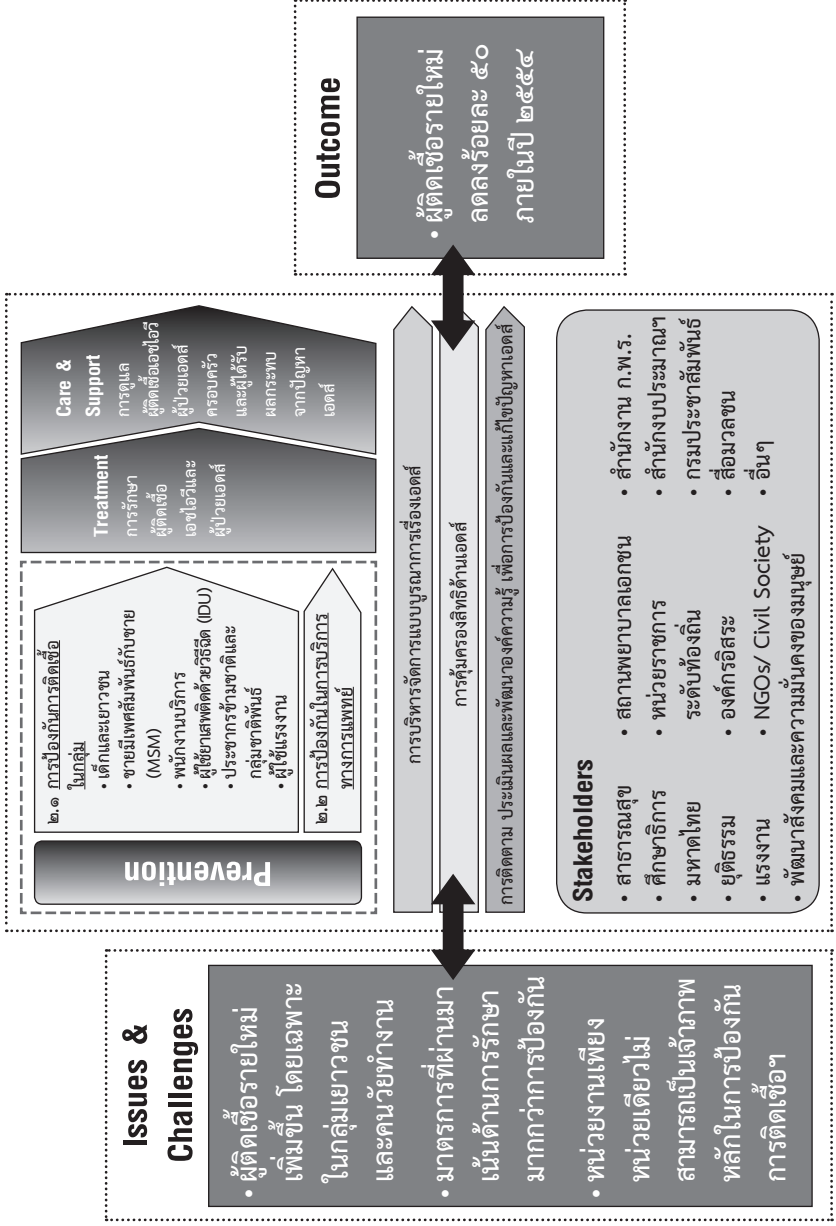
การจัดทำตัวชี้วัด “ระดับความสำเร็จของร้อยละเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักในการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการราชการของกระทรวงที่มีเป้าหมายร่วมกันระหว่างกระทรวงของยุทธศาสตร์เอดส์” ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔

การจัดทำคำรับรองการปฏิบัติราชการของส่วนราชการ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔ ตามกรอบการประเมินผลตามคำรับรองการปฏิบัติราชการของส่วนราชการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔ ในมิติที่ ๑ ได้กำหนดตัวชี้วัด “ระดับความสำเร็จของร้อยละเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักในการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการของกระทรวงที่มีเป้าหมายร่วมกันระหว่างกระทรวง” เป็นตัวชี้วัดในระดับกระทรวง น้ำหนักร้อยละ ๑๐

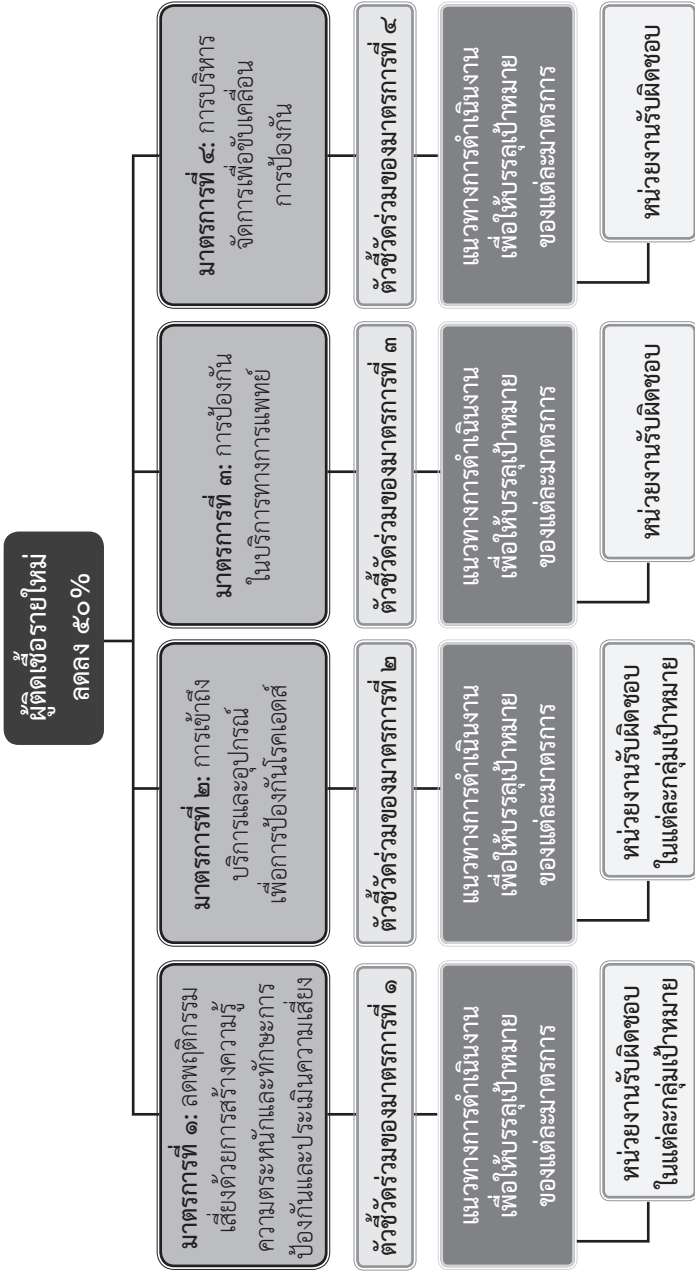
ภายใต้กรอบแนวคิดยุทธศาสตร์เอดส์ ซึ่งมีการกำหนดเป้าหมายมาตรการเชิงยุทธศาสตร์ในการป้องกันปัญหาการติดเชื้อรายใหม่ในกลุ่มต่างๆ รวมทั้งสิ้น ๔ มาตรการ รวมถึงการกำหนดหน่วยงานยุทธศาสตร์หลักที่จะต้องบูรณาการการทำงานร่วมกันในการผลักดันยุทธศาสตร์เอดส์นั้น ในเบื้องต้นสำนักงาน ก.พ.ร. ได้กำหนดตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำงานร่วมกัน (Joint KPIs) ที่สำคัญทั้งสิ้น ๓๕ ตัวชี้วัด โดยเป็นการกำหนดตัวชี้วัดในการบูรณาการการทำงานร่วมกันระหว่างกระทรวงภายใต้ยุทธศาสตร์เอดส์ที่สะท้อนความสำเร็จของการดำเนินงานตามมาตรการที่กำหนด ซึ่งตัวชี้วัดเหล่านี้ยังสามารถนำไปปรับใช้ได้ตามความเหมาะสมทั้งในการปฏิบัติการระยะสั้นและในระยะยาว ทั้งนี้รายละเอียดของตัวชี้วัดร่วมที่จำแนกตามมาตรการ กลุ่มเป้าหมาย และหน่วยงานหลักที่รับผิดชอบ สรุปได้ดังนี้

ภาพรวมยุทธศาสตร์เอชไอวี

ภาพรวมยุทธศาสตร์การป้องกันการค้าผิดเงื่อนไข

มาตรการ	กลุ่มเป้าหมาย	ตัวชี้วัด
<p>มาตรการที่ ๑: การสร้างความรู้ ความตระหนัก และทักษะ การป้องกัน และประเมิน ความเสี่ยง ต่อการติดเชื้อ เอชไอวี</p>	<p>เด็กและเยาวชน</p>	<p>๑.๑ ร้อยละของเด็กและเยาวชนอายุ ๑๕-๒๔ ปี ที่มีความรู้ความตระหนักและทักษะการป้องกัน และประเมินความเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี</p> <p>๑.๒ ร้อยละของเด็กและเยาวชนอายุ ๑๕-๒๔ ปี ที่มีเพศสัมพันธ์ก่อนอายุ ๑๕ ปี</p> <p>๑.๓ ร้อยละของเด็กและเยาวชนอายุ ๑๕-๒๔ ปี ที่มีการป้องกันตนเองโดยใช้อย่างอนามัย เมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุด</p>
	<p>ชายที่มีเพศ สัมพันธ์กับชาย</p>	<p>๑.๔ ร้อยละของชายที่มีเพศสัมพันธ์กับชาย ที่มีความรู้ความตระหนักและทักษะการป้องกัน และประเมินความเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี</p> <p>๑.๕ ร้อยละของชายที่มีเพศสัมพันธ์กับชาย รายงานว่าจะใช้อย่างอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ ทางทวารหนักกับคู่นอนชายครั้งล่าสุด</p>
	<p>ผู้ใช้สารเสพติด ด้วยวิธีฉีด</p>	<p>๑.๖ ร้อยละของผู้ใช้สารเสพติดด้วยวิธีฉีดที่มีความรู้ ความตระหนักและทักษะการป้องกันและ ประเมินความเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี</p> <p>๑.๗ ร้อยละของผู้ใช้สารเสพติดด้วยวิธีฉีด ที่รายงานว่าจะใช้เข็มและอุปกรณ์ฉีดยาที่สะอาด ในการใช้ยาเสพติดแบบฉีดครั้งสุดท้าย (ไม่ได้ใช้เข็มและกระบอกฉีดร่วมกับผู้อื่น)</p> <p>๑.๘ ร้อยละของผู้ใช้สารเสพติดด้วยวิธีฉีดรายงานว่าจะ ใช้อย่างอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุด</p>

มาตรการ	กลุ่มเป้าหมาย	ตัวชี้วัด
	พนักงานบริการ	๑.๙ ร้อยละของพนักงานบริการที่มีความรู้ความตระหนักและทักษะการป้องกันและประเมินความเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี ๑.๑๐ ร้อยละของพนักงานบริการรายงานที่ใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุด
	ประชากรข้ามชาติและกลุ่มชาติพันธุ์	๑.๑๑ ร้อยละของประชากรข้ามชาติและกลุ่มชาติพันธุ์ที่มีความรู้ความตระหนักและทักษะการป้องกันและประเมินความเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี ๑.๑๒ ร้อยละของประชากรข้ามชาติและกลุ่มชาติพันธุ์ที่รายงานที่ใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุด
	ผู้ใช้แรงงาน	๑.๑๓ ร้อยละของผู้ใช้แรงงานที่มีความรู้ความตระหนักและทักษะการป้องกัน และประเมินความเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี ๑.๑๔ ร้อยละของผู้ใช้แรงงานที่รายงานที่ใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุด
มาตรการที่ ๒ : การเข้าถึงบริการและอุปกรณ์เพื่อการป้องกันการติดเชื้อเอชไอวี	เด็กและเยาวชน	๒.๑ ร้อยละของเด็กและเยาวชนอายุ ๑๕-๒๔ ปี ที่ได้รับคำปรึกษาและการตรวจเชื้อเอชไอวี โดยสมัครใจในช่วง ๑๒ เดือนที่ผ่านมา และรู้ผลตรวจ ๒.๒ ร้อยละของเด็กและเยาวชนอายุ ๑๕-๒๔ ปี ที่สามารถหาถุงยางอนามัยได้สะดวกเมื่อต้องการใช้

มาตรการ	กลุ่มเป้าหมาย	ตัวชี้วัด
	ชายที่มีเพศสัมพันธ์กับชาย	<p>๒.๓ ร้อยละของชายที่มีเพศสัมพันธ์กับชายที่ได้รับคำปรึกษาและตรวจการติดเชื้อเอชไอวี โดยสมัครใจในช่วงเวลา ๑๒ เดือนที่ผ่านมา และรู้ผลการตรวจ</p> <p>๒.๔ ร้อยละของชายที่มีเพศสัมพันธ์กับชายที่สามารถหาถุงยางอนามัยและสารหล่อลื่นได้สะดวกเมื่อต้องการใช้</p>
	ผู้ใช้สารเสพติดด้วยวิธีฉีด	<p>๒.๕ ร้อยละของผู้ใช้สารเสพติดด้วยวิธีฉีดที่ได้รับคำปรึกษาและตรวจการติดเชื้อเอชไอวี โดยสมัครใจในช่วง ๑๒ เดือนที่ผ่านมา และรู้ผลการตรวจ</p> <p>๒.๖ ร้อยละของผู้ใช้สารเสพติดด้วยวิธีฉีดที่สามารถเข้าถึงอุปกรณ์ป้องกันเอออสได้สะดวก</p>
	พนักงานบริการ	<p>๒.๗ ร้อยละของพนักงานบริการที่ได้รับคำปรึกษาและตรวจการติดเชื้อเอชไอวีโดยสมัครใจ ในช่วง ๑๒ เดือนที่ผ่านมาและรู้ผลการตรวจ</p> <p>๒.๘ ร้อยละของพนักงานบริการที่สามารถหาถุงยางอนามัยได้สะดวกเมื่อต้องการใช้</p>
	ประชากรข้ามชาติและกลุ่มชาติพันธุ์	<p>๒.๙ ร้อยละของประชากรข้ามชาติและกลุ่มชาติพันธุ์ที่ได้รับคำปรึกษาและตรวจการติดเชื้อเอชไอวี โดยสมัครใจในช่วง ๑๒ เดือนที่ผ่านมา และรู้ผลการตรวจ</p>

มาตรการ	กลุ่มเป้าหมาย	ตัวชี้วัด
มาตรการที่ ๓: การป้องกัน ในบริบททาง การแพทย์		๒.๑๐ ร้อยละของประชากรข้ามชาติและกลุ่มชาติพันธุ์ที่สามารถหาถุงยางอนามัยได้สะดวกเมื่อต้องการใช้
	ผู้ใช้แรงงาน	๒.๑๑ ร้อยละของผู้ใช้แรงงานที่ได้รับคำปรึกษาและตรวจการติดเชื้อเอชไอวีโดยสมัครใจในช่วง ๑๒ เดือนที่ผ่านมาและผู้ผลการตรวจ ๒.๑๒ ร้อยละของผู้ใช้แรงงานที่สามารถหาถุงยางอนามัยได้สะดวกเมื่อต้องการใช้
		๓.๑ ร้อยละของสถานบริการทางการแพทย์และสาธารณสุขที่ใช้ระบบป้องกันแบบมาตรฐาน (Universal Precaution) ๓.๒ ร้อยละของโลหิตบริจาคที่ได้รับการตรวจคัดกรองตามมาตรฐานสูงสุดที่เป็นไปได้ในปัจจุบัน ๓.๓ ร้อยละของสถานบริการทางการแพทย์และสาธารณสุขที่มีบริการให้ยาเพื่อป้องกันการติดเชื้อฯ หลังการสัมผัส (รวมการถูกล้วงละเมิดทางเพศ) ๓.๔ ร้อยละของหญิงตั้งครรภ์ติดเชื้อฯ ได้รับยาต้านไวรัสฯ เพื่อลดการถ่ายทอดเชื้อฯ จากแม่สู่ลูก

มาตรการ	กลุ่มเป้าหมาย	ตัวชี้วัด
<p>มาตรการที่ ๔ : การบริหาร จัดการเพื่อ ขับเคลื่อนการ ป้องกัน</p>		<p>๔.๑ ร้อยละของตัวชี้วัดที่มีเป้าหมายร่วมกันที่ผ่าน เกณฑ์การประเมิน</p> <p>๔.๒ ร้อยละของงบประมาณด้านการป้องกันอาอศส์ ที่ได้รับการจัดสรรต่อหัวประชากร</p> <p>๔.๓ ระดับความสำเร็จของการจัดทำระบบ การติดตามประเมินผลและฐานข้อมูล สำหรับตัวชี้วัดที่มีเป้าหมายร่วมกัน</p> <p>๔.๔ จำนวนของจังหวัดและองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นที่ดำเนินการตามแผนบูรณาการ ด้านการป้องกันอาอศส์ระยะยาวโดยใช้ งบประมาณของตนเอง</p> <p>๔.๕ ร้อยละของผู้ร้องเรียนเรื่องการละเมิดสิทธิ เกี่ยวกับอาอศส์ที่ได้รับการดำเนินการช่วยเหลือ</p>

สำหรับตัวชี้วัด “ระดับความสำเร็จของร้อยละเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก ในการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการราชการของกระทรวงที่มีเป้าหมายร่วมกันระหว่างกระทรวงของยุทธศาสตร์เอดส์” ที่จะนำมาดำเนินการ ในปีงบประมาณ ๒๕๕๔ นั้น สำนักงาน ก.พ.ร. ร่วมกับกระทรวงสาธารณสุข และส่วนราชการที่เกี่ยวข้องได้พิจารณาเลือกตัวชี้วัดที่ทุกส่วนราชการ มีความพร้อมในเบื้องต้น เพื่อดำเนินการบูรณาการการทำงานร่วมกันใน ยุทธศาสตร์เอดส์ จำนวน ๑ ตัวชี้วัด ได้แก่ “ร้อยละของเด็กและเยาวชน อายุ ๑๕-๒๔ ปี ที่มีการป้องกันตนเองโดยใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมี เพศสัมพันธ์ครั้งสุดท้าย” โดยกำหนดเป็นตัวชี้วัดร่วมใน ๖ กระทรวง ประกอบด้วย กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงกลาโหม กระทรวงวัฒนธรรม กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา กระทรวงศึกษาธิการ และกระทรวง แรงงาน เนื่องจากรายงานผู้ป่วยโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ พบว่า จำนวน สูงสุดอยู่ในกลุ่มเด็กและเยาวชนอายุ ๑๕-๒๔ ปี และมีแนวโน้มการ ติดเชื้อเอชไอวีและโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์เพิ่มสูงขึ้น

เกณฑ์การให้คะแนน

กำหนดให้ค่าเป้าหมายตามร่างแผนปฏิบัติการปีงบประมาณ ๒๕๕๔ บูรณาการและเร่งรัดการป้องกันการติดเชื้อเอชไอวีรายใหม่ ของคณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด คือ ร้อยละ ๖๐ อยู่ที่ค่าคะแนนระดับ ๕ และพิจารณาให้คะแนนจากความสำเร็จใน การส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนอายุ ๑๕-๒๔ ปี มีการป้องกันตนเองโดยใช้ ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ ในปีงบประมาณ ๒๕๕๔ โดยมีช่วง การปรับเกณฑ์การให้คะแนน+/- ร้อยละ ๒ ต่อ ๑ คะแนน ดังนี้

เกณฑ์การให้คะแนน	ระดับคะแนน
• เด็กและเยาวชนอายุ ๑๕-๒๔ ปี ที่มีการป้องกันตนเอง โดยใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งสุดท้าย ร้อยละ ๕๒	เท่ากับ ๑ คะแนน
• เด็กและเยาวชนอายุ ๑๕-๒๔ ปี ที่มีการป้องกันตนเอง โดยใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งสุดท้าย ร้อยละ ๕๔	เท่ากับ ๒ คะแนน
• เด็กและเยาวชนอายุ ๑๕-๒๔ ปี ที่มีการป้องกันตนเอง โดยใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งสุดท้าย ร้อยละ ๕๖	เท่ากับ ๓ คะแนน
• เด็กและเยาวชนอายุ ๑๕-๒๔ ปี ที่มีการป้องกันตนเอง โดยใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งสุดท้าย ร้อยละ ๕๘	เท่ากับ ๔ คะแนน
• เด็กและเยาวชนอายุ ๑๕-๒๔ ปี ที่มีการป้องกันตนเอง โดยใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งสุดท้าย ร้อยละ ๖๐	เท่ากับ ๕ คะแนน

แหล่งข้อมูล / วิธีการจัดเก็บข้อมูล :

ในการประเมินผลการดำเนินการ สำนักงาน ก.พ.ร. จะใช้ข้อมูล ร้อยละเด็กและเยาวชนอายุ ๑๕-๒๔ ปี ที่มีการป้องกันตนเองโดยใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งสุดท้าย จากระบบการเฝ้าระวังพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวีในประชากร สำนักกระบวนวิทยา กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุขในการประเมินผล

หน่วยงานจัดเก็บข้อมูล :

ผู้รับผิดชอบ		หมายเลขโทรศัพท์
๑. นพ.ภาสกร อัครเสวี	ผู้อำนวยการ สำนักระบาดวิทยา	๐ ๒๕๙๐ ๑๗๘๑
๒. นพ.ฉเวตสรร นามวาท	สำนักระบาดวิทยา	๐ ๒๕๙๐ ๑๗๙๔, ๐ ๒๕๙๐ ๑๗๘๗
๓. นางสาวกิริติกานต์ กลัดสวัสดิ์	สำนักระบาดวิทยา	๐ ๒๕๙๐ ๑๗๙๔, ๐ ๒๕๙๐ ๑๗๘๗

หน่วยงานผู้รับผิดชอบ : สำนักติดตามและประเมินผลการพัฒนา
ระบบราชการ สำนักงาน ก.พ.ร.
หมายเลขโทรศัพท์ ๐ ๒๓๕๖ ๙๙๙๙
โทรสาร ๐ ๒๒๘๑ ๘๒๗๙

กรอบการจัดทำแผนปฏิบัติการบูรณาการเ็ส การป้องกันการติดเชื้อ เอชไอวี ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕

มาตรการเ็สบูรณาการการป้องกันการติดเชื้อ เอชไอวี เพื่อลดการติดเชื้อฯ รายใหม่ ประกอบด้วย

๑. การสื่อสารสาธารณะ เพื่อสร้างความรู้ ความตระหนักเรื่องเ็สเพื่อนำไปสู่การป้องกันการติดเชื้อ เอชไอวี และส่งเสริมการสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัว

๒. การส่งเสริมการใช้ถุงยางอนามัย ด้วยการสร้างเสริมทัศนคติที่ดีต่อถุงยางอนามัยและปรับเปลี่ยนภาพลักษณ์ถุงยางอนามัยให้เป็นอุปกรณ์ส่งเสริมสุขอนามัยทางเพศ รวมถึงการจัดการให้กลุ่มประชากรเป้าหมายเข้าถึงบริการถุงยางอนามัยอย่างทั่วถึงและต่อเนื่อง

๓. การขยายและพัฒนาคุณภาพการดำเนินงานป้องกันในประชากรกลุ่มที่มีแนวโน้มการติดเชื้อสูงขึ้น กล่าวคือ

กลุ่มเยาวชน

มาตรการสำคัญ คือ การสอนหลักสูตรเอดส์บนพื้นฐานทักษะชีวิต ๓๐ ชั่วโมงต่อปีการศึกษา โดย

- การกำหนดเป็นนโยบายระดับชาติ และระดับกระทรวง ให้สอนหลักสูตรเอดส์และทักษะชีวิต ๓๐ ชั่วโมงต่อปีการศึกษา ในโรงเรียน และกำหนดเกณฑ์มาตรฐาน ให้ทุกโรงเรียนมีครูที่รับผิดชอบการสอนโดยตรง
- การจัดทำหลักสูตรแกนกลาง ที่เป็นหลักสูตรระดับชาติที่มีมาตรฐานเพื่อสอนนักเรียน ๓๐ ชั่วโมงต่อปีการศึกษา โดยบรรจุในชั่วโมงการสอนสาระหลักและสาระเพิ่มเติม ไม่เป็นการสอนแบบสอดแทรก มีกิจกรรมเสริมหลักสูตรในและนอกเวลาเรียน เช่น กลุ่มเพื่อนเตือนเพื่อน ชมรมเอดส์และทักษะชีวิต
- การวางระบบพัฒนาครูผู้สอน และให้การหนุนเสริมที่ต่อเนื่อง ในเชิงนโยบายจากผู้บริหารการศึกษาระดับเขตการศึกษา ผู้บริหารโรงเรียน และด้านวิชาการ จากเครือข่าย ภาครัฐ ทั้งฝ่ายศึกษา สาธารณสุข องค์กรพัฒนาเอกชน และองค์กรระหว่างประเทศ

กลุ่มประชากรที่มีภาวะเปราะบางต่อการรับและถ่ายทอดเชื้อเอชไอวี ได้แก่ กลุ่มพนักงานบริการหญิง กลุ่มชายมีเพศสัมพันธ์กับชาย กลุ่มผู้เฒ่าเสพติดด้วยวิธีฉ็ด กลุ่มประชากรข้ามชาติ และ กลุ่มชาติพันธุ์

มาตรการสำคัญ คือ การพัฒนาระบบบริการดูแลสุขภาพที่เป็นมิตร และมีความจำเพาะต่อประชากรกลุ่มที่มีภาวะเปราะบางต่อการรับและถ่ายทอดเชื้อเอชไอวีแต่ละกลุ่ม พร้อมกับขจัดปัญหาอุปสรรคในการเข้าถึง บริการ โดย

- การจัดกลไกการประสานงาน ทำความเข้าใจในกลุ่มผู้ปฏิบัติทุกระดับ เพื่อลดเงื่อนไขทางด้านกฎหมายและนโยบายที่เป็นอุปสรรคต่อการเข้าถึงบริการป้องกันและการดูแลรักษาในประชากรที่มีภาวะเปราะบางๆ แต่ละกลุ่ม และพัฒนาความร่วมมือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและภาคประชาสังคม เพื่อนำไปสู่การสร้างเครือข่ายภาคีความร่วมมือในด้านต่างๆ

- การพัฒนาความร่วมมือส่วนร่วมของประชากรที่มีภาวะเปราะบางๆ ให้มีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาและกำหนดรูปแบบบริการที่ใช้หลักผู้รับบริการเป็นศูนย์กลาง และอยู่บนพื้นฐานของการเคารพในสิทธิของผู้รับบริการ

- การพัฒนาบริการที่เป็นมิตร และมีความจำเพาะต่อกลุ่มเป้าหมายแต่ละกลุ่ม โดยคำนึงถึงความสอดคล้องกับระบบการให้บริการที่มีอยู่ และความสอดคล้องกับวิถีการดำเนินชีวิตในแต่ละกลุ่มเป้าหมาย อาทิ

การจัดคลินิกนอกเวลาในทำเลที่ง่ายและสะดวกต่อการเข้าถึง การปรับทัศนคติและพัฒนาศักยภาพของเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ การประสานการทำงานร่วมกับภาคประชาสังคมเพื่อเชื่อมต่อการบริการเชิงรุกในพื้นที่ให้เข้ากับการบริการเชิงรับในคลินิก รวมทั้งพิจารณาจัดระบบการให้บริการแบบจุดเดียว อาทิ การจัดให้บริการรักษาโรคติดต่อเพศสัมพันธ์อยู่ในจุดบริการเดียวกันกับการให้บริการรักษาด้วยยาต้านไวรัสฯ เป็นต้น

กลุ่มผู้ใช้แรงงาน

มาตรการสำคัญ คือ การขยายความครอบคลุมและคุณภาพของการใช้ แนวปฏิบัติแห่งชาติว่าด้วยการป้องกันและบริหารจัดการด้านเอดส์ในสถานที่ทำงาน

เนื่องด้วยบริบทของการกระจายอำนาจจึงต้องส่งเสริมการขับเคลื่อนการทำงานเอดส์โดยการเป็นเจ้าของร่วมกันของจังหวัดและท้องถิ่น เพื่อให้เกิดความต่อเนื่องและความยั่งยืนของการดำเนินงานด้วยมาตรการ ดังนี้

๑) การกำหนดพื้นที่เร่งรัด โดยการสังเคราะห์ข้อมูลในระบบต่างๆ ได้แก่ การเฝ้าระวังการติดเชื้อฯ การเฝ้าระวังพฤติกรรม รายงานบริการ การคาดประมาณจำนวนประชากรกลุ่มเป้าหมาย และการศึกษาต่างๆ

๒) การบูรณาการการทำงานเอตส์ภายในจังหวัด โดย

- การพัฒนากลไกของคณะทำงานศูนย์ประสานประชาคมเอตส์จังหวัด และขับเคลื่อนการใช้กลไกคณะอนุกรรมการป้องกันและแก้ไขปัญหาเอตส์จังหวัด ด้วยการเสริมสร้างความเข้าใจและพัฒนาศักยภาพของจังหวัด และองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ในการจัดทำแผนงานโครงการป้องกันและแก้ไขปัญหาเอตส์ในพื้นที่ โดยการบูรณาการเข้าในระบบนโยบายยุทธศาสตร์ และแผนงบประมาณของจังหวัด และองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

- การบูรณาการงานป้องกันการติดเชื้อเอชไอวี สำหรับกลุ่มเยาวชนกับการส่งเสริมสุขภาพ ทางเพศและการป้องกันยาเสพติด เพื่อกระตุ้นความสนใจและความร่วมมือของจังหวัดและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๓) การสร้างศักยภาพ โดย

- การพัฒนาบุคลากรระดับประเทศในการทำงานกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประสานโดย กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น และคณะกรรมการกระจายอำนาจในการขับเคลื่อนให้มีการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเอตส์โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับพื้นที่

- การประเมินปฏิบัติการที่ดี และสังเคราะห์เพื่อวางแนวทางการพัฒนาและขยายผลการดำเนินงานป้องกันแก้ไขปัญหาเอตส์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

สำเนา

ประกาศคณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยการป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์ เรื่อง แนวปฏิบัติแห่งชาติว่าด้วยการป้องกันและบริหาร จัดการด้านเอดส์ในสถานที่ทำงาน

.....

สถานการณ์เอดส์ยังคงปรากฏเป็นปัญหาระดับประเทศที่เกี่ยวข้องกับคนทุกคนในสังคม มิได้ส่งผลกระทบต่อด้านสุขภาพเท่านั้น แต่ยังส่งผลกระทบต่อปัญหาสังคม อันเนื่องมาจากการขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องเอดส์อย่างถูกต้อง ทำให้ไม่สามารถยอมรับการอยู่ร่วมกันกับผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์ในสังคมได้

ปัจจุบันวิทยาการทางการแพทย์ในการดูแลรักษาผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์ มีความก้าวหน้ามากขึ้น และเป็นสิทธิประโยชน์ภายใต้ระบบหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ ระบบประกันสังคม สวัสดิการข้าราชการ และพนักงานรัฐวิสาหกิจ ผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์ สามารถมีสุขภาพแข็งแรง มีคุณภาพชีวิตที่ดี และมีชีวิตยืนยาวได้ หากได้รับการดูแลรักษาอย่างถูกต้องเหมาะสม สถานะเอดส์ จึงเป็นโรคเรื้อรังที่ควบคุมและรักษาได้

เป้าหมายสำคัญในการแก้ไขปัญหาเอดส์ จึงอยู่ที่การลดการติดเชื้อเอชไอวีรายใหม่ ลดการรังเกียจ ส่งเสริมการยอมรับการอยู่ร่วมกันทั้งในระดับครอบครัว ชุมชน สังคม รวมถึงสถานที่ทำงาน และการให้ความ

คุ้มครองสิทธิมนุษยชน เพื่อลดผลกระทบที่เกิดขึ้นกับผู้ติดเชื้อเอชไอวี ผู้ป่วยเอดส์ และสมาชิกในครอบครัว รวมถึงการส่งเสริมให้ผู้ติดเชื้อเอชไอวี และผู้ป่วยเอดส์ ได้เข้าถึงการรักษาที่เหมาะสม

การส่งเสริมให้บุคคลตระหนักในการป้องกันตนเองให้ปลอดภัยจากเอดส์ โดยการให้ข้อมูลความรู้เรื่องเอดส์ เพื่อให้สามารถประเมินความเสี่ยงต่อการรับเชื้อเอชไอวีของตนเองได้ มีทางเลือกในการลดโอกาสเสี่ยงต่อการรับเชื้อเอชไอวีที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตที่สามารถปฏิบัติได้ และมีทัศนคติที่ดีต่อผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์เป็นสิ่งสำคัญ แต่ปรากฏการณ์ทางสังคมยังคงพบว่า ผู้ติดเชื้อเอชไอวี และผู้ป่วยเอดส์มักไม่ได้รับการยอมรับ หรือได้รับการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมจากนายจ้าง ผู้บังคับบัญชา หรือเพื่อนร่วมงาน ทำให้องค์กรสูญเสียบุคลากรที่มีความรู้ ประสบการณ์และความชำนาญ อีกทั้งอาจถูกมองว่าขาดความรับผิดชอบทางสังคม ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของการดำเนินงานของทั้งภาครัฐ และเอกชน ในปัจจุบัน ประกอบกับได้มีมติคณะรัฐมนตรี เห็นชอบเรื่อง การให้โอกาสผู้ติดเชื้อเอชไอวี คนพิการ ผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด ที่พ้นสภาพการใช้ยาเสพติดเข้าทำงาน หรือรับการศึกษาดูในหน่วยงานภาครัฐ ดังนั้น เพื่อเร่งรัดการแก้ไขปัญหาความไม่เป็นธรรมในสังคม ในเรื่องสิทธิโอกาสและความเสมอภาคของผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์ และเพื่อให้เป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าว จึงจำเป็นต้องมีกลไกหรือมาตรการในการป้องกัน และบริหารจัดการด้านเอดส์ที่เหมาะสม มีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับแนวปฏิบัติสากล

คณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยการป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์ โดยอาศัยอำนาจตามความในข้อ ๑๐ (๑) และ (๒) แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๑ และโดยความร่วมมือขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ (International Labour Organization) โครงการโรคเอดส์ แห่งสหประชาชาติ (UNAIDS) องค์กรนายจ้าง องค์กรลูกจ้าง องค์กรพัฒนา เอกชน เครือข่ายผู้ติดเชื้อเอชไอวี/เอดส์แห่งประเทศไทย และหน่วยงานของรัฐ วางแนวปฏิบัติแห่งชาติว่าด้วยการป้องกัน และบริหารจัดการด้าน เอดส์ในสถานที่ทำงาน เพื่อให้สถานที่ทำงานถือเป็นหลักปฏิบัติดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในประกาศนี้

“**เชื้อเอชไอวี**” หมายความว่า ไวรัส ชื่อ ฮิวแมน อิมมูโน เดฟิซิเียนซี (Human Immunodeficiency Virus) ที่เป็นสาเหตุของเอดส์

“**ผู้ติดเชื้อเอชไอวี**” หมายความว่า ผู้ได้รับเชื้อเอชไอวีเข้าสู่ร่างกาย แต่ร่างกายยังแข็งแรงและสามารถทำงานได้

“**เอดส์**” หมายความว่า กลุ่มอาการหรือโรคฉวยโอกาสที่เกิดขึ้น เนื่องจากระบบภูมิคุ้มกันของร่างกายบกพร่อง ภายหลังจากได้รับเชื้อเอชไอวี ซึ่งสามารถรักษาให้หายและป้องกันไม่ให้เกิดขึ้นได้ มีชื่อเรียกเป็นภาษาอังกฤษว่า Acquired Immune Deficiency Syndrome (AIDS)

“**ผู้ป่วยเอดส์**” หมายความว่า ผู้ติดเชื้อเอชไอวีที่มีภูมิภาวะคุ้มกันบกพร่อง และมีความเจ็บป่วยด้วยโรคฉวยโอกาส ซึ่งภาวะภูมิคุ้มกันบกพร่องและความเจ็บป่วยเหล่านี้สามารถดูแลรักษาให้หายได้

“ภูมิคุ้มกัน” หมายความว่า กลไกการป้องกันตนเอง เมื่อมีสิ่งแปลกปลอมเข้าสู่ร่างกาย ซึ่งจะทำหน้าที่ต่อต้านหรือทำลายสิ่งแปลกปลอม โดยแบ่งการทำงานเป็นสองระบบ คือ ระบบภูมิคุ้มกันที่อาศัยเซลล์เม็ดเลือดขาว เข้าทำลายสิ่งแปลกปลอมโดยตรง และระบบภูมิคุ้มกันที่อาศัยเซลล์เม็ดเลือดขาวในการสร้างสารต่อต้านหรือ Antibody ไปจับสิ่งแปลกปลอมให้หมดฤทธิ์ที่จะทำอันตรายต่อร่างกาย

“โรคฉวยโอกาส” หมายความว่า โรคที่เกิดขึ้นเนื่องจากร่างกายมีภาวะภูมิคุ้มกันบกพร่องเพราะเชื้อเอชไอวีจนไม่สามารถควบคุมโรคที่เกิดขึ้นนั้นได้ เช่น วัณโรค ปอดอักเสบชนิด PCP (Pneumocystis Carinii Pneumonia) หรือเชื้อราเยื่อหุ้มสมอง

“ผู้ได้รับผลกระทบ” หมายความว่า ครอบครัวของผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์ หรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์ และได้รับผลกระทบจากเอดส์ทางด้านสังคม จิตใจ และเศรษฐกิจ

“ผู้จ้างงาน” หมายความว่า ผู้ซึ่งตกลงรับคนทำงานเข้าทำงาน โดยจ่ายค่าจ้าง เงินเดือน ค่าตอบแทน ส่วนแบ่ง หรือสิ่งตอบแทนอื่นที่ไม่ใช่ตัวเงิน ไม่ว่าจะเรียกชื่ออย่างไร และให้หมายความรวมถึง ผู้บริหารหรือผู้บังคับบัญชาในหน่วยงานของรัฐ ตัวแทน ผู้มีอำนาจกระทำการแทน หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายให้ทำงานแทนบุคคลดังกล่าวด้วย

“คนทำงาน” หมายความว่า ผู้ซึ่งทำงานเพื่อรับค่าจ้าง เงินเดือน ค่าตอบแทน ส่วนแบ่ง หรือสิ่งตอบแทนอื่นที่ไม่ใช่ตัวเงิน ไม่ว่าจะเรียกชื่ออย่างไร เช่น ลูกจ้างเอกชน พนักงานรัฐวิสาหกิจ ข้าราชการ พนักงานราชการ ลูกจ้างประจำ และหมายความรวมถึงพนักงานบริการทุกประเภท

“องค์กรของคนทำงาน” หมายความว่า องค์กรที่คนทำงาน
ร่วมกันจัดตั้งขึ้นเพื่อเป็นตัวแทนของคนทำงานในการเจรจาต่อรอง
คุ้มครองสิทธิเสรีภาพ และพัฒนาคนทำงาน ไม่ว่าจะเรียกชื่ออย่างไร เช่น
สหภาพแรงงาน สภาแรงงาน หรือสมาพันธ์แรงงาน

“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า ราชการส่วนกลาง ราชการ
ส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ องค์กรอิสระ และ
หน่วยงานอื่นของรัฐ

“สถานที่ทำงาน” หมายความว่า ที่ทำงานของคนทำงาน
แต่ละแห่ง

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วย
การป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้กับสถานที่ทำงานดังต่อไปนี้

- (๑) หน่วยงานของรัฐ
- (๒) สถานที่ทำงานของเอกชนทุกประเภท
- (๓) สถานที่ทำงานอื่นตามที่คณะกรรมการฯ ประกาศกำหนด

หมวด ๑ บททั่วไป

ส่วนที่ ๑

มาตรฐานการป้องกันและบริหารจัดการด้านอศในสถานที่ทำงาน

ข้อ ๓ สถานที่ทำงานต้องมีการจัดทำมาตรฐานการป้องกันและบริหารจัดการด้านอศในสถานที่ทำงานที่สอดคล้องกับแนวปฏิบัติแห่งชาติว่าด้วยการป้องกันและบริหารจัดการด้านอศ ในสถานที่ทำงานตามประกาศนี้ ซึ่งประกอบด้วยเนื้อหาอย่างน้อยสองส่วน คือ

- (๑) นโยบายด้านอศในสถานที่ทำงาน และ
- (๒) แผนดำเนินงาน

มาตรฐานการป้องกันและบริหารจัดการด้านอศในสถานที่ทำงานตามวรรคหนึ่ง ต้องจัดทำเป็นลายลักษณ์อักษรตามแบบท้ายประกาศนี้ และปิดประกาศไว้ในสถานที่ทำงาน รวมทั้งต้องจัดให้มีการชี้แจงทำความเข้าใจให้แก่คนทำงานทุกระดับ

ข้อ ๔ การจัดทำและพัฒนาามาตรฐานการป้องกันและบริหารจัดการด้านอศในสถานที่ทำงาน ต้องมีการปรึกษาหารือร่วมกันระหว่างบุคลากรในสถานที่ทำงานทุกฝ่าย เช่น ผู้แทนผู้บริหาร ผู้แทนผู้จ้างงาน ผู้แทนคนทำงาน ผู้แทนองค์กรของคนทำงาน ผู้แทนผู้ติดเชื้อเอชไอวี หรือผู้แทนผู้ป่วยอศ แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ เพื่อให้ได้มาตรฐานการป้องกันและบริหารจัดการด้านอศในสถานที่ทำงานที่เหมาะสมและปฏิบัติได้

ข้อ ๕ สถานที่ทำงานต้องนำมาตรฐานการป้องกันและบริหาร
จัดการด้านอาออสในสถานที่ทำงานไปปฏิบัติอย่างจริงจังและสม่ำเสมอ
รวมทั้งต้องพัฒนามาตรฐานดังกล่าวอย่างต่อเนื่อง

ส่วนที่ ๒

นโยบายด้านอาออสในสถานที่ทำงาน

.....

ข้อ ๖ นโยบายด้านอาออสในสถานที่ทำงานเป็นกรอบแนวทางการ
การป้องกันและบริหารจัดการด้านอาออสในสถานที่ทำงาน และต้องกำหนด
ขึ้นโดยคำนึงถึงความเสมอภาคของหญิงชายและความหลากหลาย
ทางเพศเป็นสำคัญ โดยอยู่บนพื้นฐานของหลักการดังต่อไปนี้

(๑) การปกป้องคุ้มครองสิทธิมนุษยชน

(๒) การส่งเสริมการป้องกันการติดเชื้อเอชไอวี

(๓) การช่วยเหลือดูแลผู้ติดเชื้อเอชไอวี ผู้ป่วยอาออส และผู้ได้รับ
ผลกระทบ รวมทั้งการส่งเสริมให้ผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยอาออส ได้รับ
การรักษาตามสิทธิ

(๔) การส่งเสริมการอยู่ร่วมกันในสถานที่ทำงาน

ข้อ ๗ นโยบายด้านอาออสในสถานที่ทำงานอย่างน้อยต้องมีสาระ
สำคัญ ดังต่อไปนี้

(๑) การคุ้มครองสิทธิมนุษยชน ได้แก่ การปกป้องคุ้มครอง และ
การส่งเสริมการปฏิบัติต่อคนทำงานและคนสมัครงานอย่างเท่าเทียมกัน

และขจัดการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อผู้ติดเชื้อเอชไอวี ผู้ป่วยเอดส์ และผู้ได้รับผลกระทบ ดังนี้

(ก) การจ้างงานและการสมัครงานต้องไม่มีการตรวจหาการติดเชื้อเอชไอวี หรือการแสดงหลักฐานว่าไม่ติดเชื้อเอชไอวี และต้องไม่อ้างการติดเชื้อเอชไอวีเพื่อคัดกรองคนทำงาน และคนสมัครงาน หรือเพื่อเป็นเงื่อนไขในการจ้างงาน หรือเป็นหลักเกณฑ์ตัดสินว่า คนทำงาน และคนสมัครงานขาดคุณสมบัติในการจ้างงาน

(ข) การสนับสนุนผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์ให้ทำงาน และมีความก้าวหน้าในการทำงานตามปกติ

(ค) การส่งเสริมสิทธิในการรักษาความลับส่วนบุคคลและจัดให้มีการพัฒนาระบบเก็บรักษาข้อมูลส่วนบุคคลของคนทำงาน

(๒) การป้องกันการติดเชื้อเอชไอวี

(ก) การสนับสนุนให้คนทำงาน ผู้ติดเชื้อเอชไอวี ผู้ป่วยเอดส์ และผู้ได้รับผลกระทบ มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับเอดส์ ได้รับการศึกษาอบรม การปรึกษาหารือ และข้อมูลข่าวสารเรื่องเอดส์ที่ถูกต้อง

(ข) การส่งเสริมการตรวจเลือดเพื่อหาการติดเชื้อเอชไอวี โดยสมัครใจ และเป็นความลับ โดยมีการให้ข้อมูลและคำปรึกษาทั้งก่อน และหลังการตรวจเลือดเพื่อเตรียมความพร้อมทางอารมณ์และจิตใจ

(ค) การส่งเสริมการจัดบริการป้องกันการติดเชื้อเอชไอวีที่จำเป็นสำหรับสถานที่ทำงานแต่ละแห่ง และการจัดหาถุงยางอนามัยหรืออุปกรณ์ป้องกันเชื้อเอชไอวีที่สะอาดและได้มาตรฐาน ให้คนทำงานมีโอกาสเข้าถึงได้ง่าย สะดวก และเพียงพอ

(๓) การช่วยเหลือดูแลผู้ติดเชื้อเอชไอวี ผู้ป่วยเอดส์ และผู้ได้รับผลกระทบ

(ก) การให้ความคุ้มครองผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์ให้สามารถทำงานต่อไปได้หรือให้อยู่ในสถานภาพคนทำงานต่อไป โดยได้รับการคุ้มครองตามกฎหมาย

(ข) การให้ความเสมอภาคในการพิจารณาสิทธิประโยชน์และสวัสดิการแก่คนทำงานทุกคน โดยไม่เลือกปฏิบัติเพราะเหตุแห่งความบกพร่องทางด้านร่างกายหรือทางด้านสุขภาพ

(ค) การให้ความช่วยเหลือหรือสนับสนุนให้ผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์ ได้รับสิทธิการรักษาพยาบาลตามมาตรฐานที่เป็นปัจจุบัน

(ง) การให้ความช่วยเหลือผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์ที่ไม่สามารถทำงานต่อไปได้ รวมถึงผู้ได้รับผลกระทบ ให้ดำเนินชีวิตต่อไปได้ตามความเหมาะสม เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนของผู้ติดเชื้อเอชไอวีผู้ป่วยเอดส์ และผู้ได้รับผลกระทบนั้น

(๔) การส่งเสริมการอยู่ร่วมกันในสถานที่ทำงาน

(ก) การจัดให้มีผู้รับผิดชอบหรือผู้ปฏิบัติงานด้านเอดส์ในสถานที่ทำงานอย่างเป็นทางการ

(ข) การส่งเสริมและสนับสนุนให้คนทำงานมีความเข้าใจเรื่องเอดส์อย่างถูกต้อง และมีทัศนคติที่ดีต่อผู้ติดเชื้อเอชไอวี ผู้ป่วยเอดส์ และผู้ได้รับผลกระทบ

ส่วนที่ ๓ แผนดำเนินงาน

.....

ข้อ ๘ แผนดำเนินงานมีขึ้นเพื่อกำหนดแนวทางปฏิบัติตามนโยบายด้านเอดส์ในสถานที่ทำงานให้บังเกิดผล โดยต้องจัดทำเป็นลายลักษณ์อักษร ภายใต้หลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) การกำหนดระบบส่งเสริมให้คนทำงานเข้าถึงบริการให้คำปรึกษาก่อนและหลังการตรวจเลือด และบริการตรวจเลือดตามความสมัครใจที่หน่วยบริการที่ได้มาตรฐาน และคนทำงานเลือกโดยผู้จ้างงานควรให้การสนับสนุนค่าใช้จ่ายตามที่เห็นสมควร

(๒) การกำหนดระบบการรักษาความลับส่วนบุคคลและการเก็บรักษาข้อมูลส่วนบุคคลของคนทำงาน โดยการเปิดเผยต้องได้รับความยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษรจากคนทำงานเท่านั้น

(๓) การกำหนดให้มีการอบรมหรือการจัดกิจกรรมที่ให้ความรู้เกี่ยวกับเอดส์ โดยอาจกำหนดไว้ในแผนงานพัฒนาบุคลากร แผนงานด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อม ในการทำงาน หรือแผนงานอื่นของสถานที่ทำงาน ทั้งนี้ การอบรมหรือกิจกรรมดังกล่าวต้องมีความชัดเจนในเรื่องวัตถุประสงค์ เป้าหมาย ระยะเวลาการดำเนินการ และผู้รับผิดชอบในการดำเนินการ

(๔) การกำหนดแนวทางการช่วยเหลือผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์ ซึ่งไม่สามารถทำงานต่อไปได้ รวมถึงผู้ได้รับผลกระทบตามความเหมาะสม

(๕) การกำหนดให้มีการส่งเสริมและให้ความรู้ทางกฎหมายและแนวปฏิบัติต่างๆ เกี่ยวกับการป้องกันและจัดการด้านอาอส์ในสถานที่ทำงานแก่คนทำงานอย่างทั่วถึงและต่อเนื่อง เพื่อให้คนทำงาน ในสถานที่ทำงานได้ทราบและนำไปปฏิบัติอย่างถูกต้อง

(๖) การกำหนดให้มีการสร้างทัศนคติที่ดีให้แก่คนทำงานที่ทำงานร่วมกับผู้ติดเชื้อเอชไอวี ผู้ป่วยอาอส์ และผู้ได้รับผลกระทบ และให้ผู้จ้างและคนทำงานมีส่วนร่วมในการป้องกันและควบคุมการติดเชื้อเอชไอวี เพื่อให้เกิดการยอมรับและการอยู่ร่วมกันได้ในสังคมการทำงาน

หมวด ๒

การดำเนินงาน

.....

ส่วนที่ ๑

บทบาทของผู้จ้างงาน

.....

ข้อ ๙ ผู้จ้างงานต้องยึดถือและปฏิบัติตามแนวปฏิบัติแห่งชาติว่าด้วยการป้องกันและบริหารจัดการด้านอาอส์ในสถานที่ทำงาน และนโยบายแห่งชาติว่าด้วยการตรวจเอชไอวีของคณะกรรมการ รวมถึงหลักรัฐธรรมนูญว่าด้วยความเสมอภาค การไม่เลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม และการเคารพสิทธิส่วนบุคคล เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินงานป้องกันและบริหารจัดการด้านอาอส์ในสถานที่ทำงาน

ข้อ ๑๐ ผู้จ้างงานต้องจัดทำและพัฒนามาตรฐานการป้องกันและบริหารจัดการด้านเอดส์ในสถานที่ทำงานตามหมวด ๑ และนำมาตรฐานการป้องกันและบริหารจัดการด้านเอดส์ในสถานที่ทำงานดังกล่าวไปปฏิบัติให้เกิดผล

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ผู้จ้างงานต้องปรึกษาหารือร่วมกับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องตามที่กำหนดในข้อ ๔

ข้อ ๑๑ ผู้จ้างงานต้องจัดให้มีการกำหนดแผนงานหรือกิจกรรมที่สอดคล้องกับมาตรฐานการป้องกันและบริหารจัดการด้านเอดส์ในสถานที่ทำงาน และต้องดำเนินกิจกรรมตามแผนงานดังกล่าว พร้อมทั้งให้การสนับสนุนงบประมาณอย่างเหมาะสม

ข้อ ๑๒ ผู้จ้างงานต้องส่งเสริมและสนับสนุนให้มีภาคีความร่วมมือหรือมีเครือข่ายของผู้จ้างงาน หรือองค์กรของผู้จ้างงาน ในกรณีที่ผู้จ้างงานรวมตัวกันเป็นองค์กร และผู้จ้างงานหรือองค์กรของผู้จ้างงานควรมีส่วนร่วมในการเป็นภาคีความร่วมมือกับนานาชาติ เพื่อระดมความร่วมมือในการป้องกันและบริหารจัดการด้านเอดส์ในสถานที่ทำงาน

ข้อ ๑๓ ผู้จ้างงานต้องแต่งตั้งผู้ปฏิบัติงานด้านเอดส์ในสถานที่ทำงานไว้เป็นลายลักษณ์อักษร

ผู้ปฏิบัติงานตามวรรคหนึ่ง ต้องได้รับการฝึกอบรมเรื่องเอดส์ ทั้งด้านการให้คำปรึกษา การป้องกัน การดูแลรักษา

ข้อ ๑๔ ผู้จ้างงานต้องปิดประกาศรายชื่อผู้ปฏิบัติงานด้านอาออส
ให้คนทำงานทุกคนในสถานที่ทำงานทราบ ณ สถานที่ทำงาน

ข้อ ๑๕ ผู้ปฏิบัติงานด้านอาออสในสถานที่ทำงานมีหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ประสานติดตามและกำกับการดำเนินงานให้เป็นไปตาม
มาตรฐานการป้องกันและบริหารจัดการด้านอาออสในสถานที่ทำงาน

(๒) ให้ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงและการพัฒนามาตรฐาน
การป้องกันและบริหารจัดการด้านอาออสในสถานที่ทำงานแก่ผู้จ้างงาน

(๓) จัดการศึกษา ฝึกอบรม วรรณคดี และเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร
เรื่องอาออสในสถานที่ทำงาน

(๔) ให้คำแนะนำปรึกษาเบื้องต้นและประสานส่งต่อเพื่อขอ
ความช่วยเหลือจากหน่วยงานภายนอก

(๕) เก็บรักษาข้อมูลที่เป็นความลับของผู้ติดเชื้อเอชไอวีและ
ผู้ป่วยอาออส

(๖) ประเมินผลและรายงานความก้าวหน้าในการดำเนินงาน
ป้องกันและบริหารจัดการด้านอาออสในสถานที่ทำงานต่อผู้จ้างงานและ
คณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งขึ้นตามข้อ
๒๖ เพื่อทราบเป็นระยะ

ข้อ ๑๖ ผู้จ้างงานต้องสนับสนุนให้คณะกรรมการทวิภาคีหรือ
องค์กรทำนองเดียวกัน ในหน่วยงานของรัฐ ที่มีอยู่ในสถานที่ทำงาน
ได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการป้องกันและบริหารจัดการด้านอาออส และ
มีบทบาทหน้าที่ด้านอาออสในสถานที่ทำงานอย่างน้อยในเรื่องดังต่อไปนี้

- (๑) การพัฒนานโยบาย
- (๒) การดำเนินงานและทบทวนนโยบายและแผนดำเนินงาน
ด้านเอตส์
- (๓) การให้คำแนะนำเกี่ยวกับมาตรการป้องกันและควบคุมการ
ติดเชื้อเอชไอวี
- (๔) การรับเรื่องราร้องทุกข์
- (๕) การหาแนวทางแก้ไขปัญหา

ส่วนที่ ๒

บทบาทของคนทำงานและองค์กรของคนทำงาน

.....

ข้อ ๑๗ คนทำงานต้องมีบทบาทและความรับผิดชอบในการป้องกัน
และบริหารจัดการด้านเอตส์ในสถานที่ทำงานดังต่อไปนี้

- (๑) ศึกษาและทำความเข้าใจเกี่ยวกับการดำเนินงานป้องกันและ
บริหารจัดการด้านเอตส์ในสถานที่ทำงาน
- (๒) มีส่วนร่วมในการจัดทำ พัฒนา และดำเนินงานตามมาตรฐาน
การป้องกันและบริหารจัดการด้านเอตส์ในสถานที่ทำงาน รวมทั้งเข้าร่วม
กิจกรรมที่ผู้จ้างงานจัดขึ้น
- (๓) ไม่เลือกปฏิบัติหรือตั้งข้อรังเกียจผู้ติดเชื้อเอชไอวี ผู้ป่วยเอตส์
หรือผู้ได้รับผลกระทบ หรือทำให้บุคคลดังกล่าวไม่สามารถทำงานต่อไปได้

(๔) ให้ความร่วมมือในการป้องกันตนเองจากการติดเชื้อเอชไอวี และการป้องกันการแพร่กระจายของเชื้อเอชไอวี ตลอดจนดูแลรักษาสุขภาพของตนเองให้สามารถปฏิบัติงานในหน้าที่ได้อย่างเต็มความสามารถ

ข้อ ๑๘ องค์กรของคนทำงานต้องริเริ่มและให้ความร่วมมือในการบรรจุเรื่องเอชไอวีเป็นส่วนหนึ่งของมาตรฐาน นโยบาย และแผนงานของสถานที่ทำงาน และมีบทบาทดังต่อไปนี้

(๑) ติดตามและรายงานผลเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิของผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอชไอวีให้เจ้าหน้าที่ภาครัฐทราบ

(๒) ให้การช่วยเหลือคุ้มครองสิทธิของผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอชไอวีซึ่งถูกเลิกจ้าง โดยไม่เป็นธรรมเนื่องจากติดเชื้อเอชไอวี

(๓) จัดให้มีบริการรับเรื่องร้องทุกข์ ให้คำปรึกษาแนะนำ หรือจัดกิจกรรมช่วยเหลือผู้ติดเชื้อ ผู้ป่วยเอชไอวี และผู้ได้รับผลกระทบ

(๔) มีบทบาทในการเสนอแนะ การเจรจาต่อรอง หรือการร่วมมือกับผู้จ้างงาน หรือผู้บังคับบัญชาในการพัฒนาแผนงานด้านเอชไอวีเพื่อให้บรรจุเรื่องเอชไอวีในข้อตกลงเกี่ยวกับการทำงาน

(๕) ร่วมมือกับผู้จ้างงานในการจัดทำหรือทบทวนมาตรฐานการป้องกันและบริหารจัดการด้านเอชไอวีในสถานที่ทำงาน

(๖) ร่วมมือกับผู้จ้างงานในการเผยแพร่ให้ความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานการป้องกันและบริหารจัดการด้านเอชไอวีในสถานที่ทำงานแก่คนทำงาน ซึ่งเป็นสมาชิกขององค์กร

(๗) มีบทบาทในการผลักดันสมาชิกขององค์กรของคนทำงาน ในการเสนอตัวเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการด้านเอตส์ในระดับชาติ ระดับ จังหวัด และระดับสถานที่ทำงาน

(๘) มีบทบาทในการผลักดันนโยบายและกฎหมายเกี่ยวกับการคุ้มครองสิทธิของคนทำงานด้านเอตส์โดยการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

(๙) ร่วมมือกับองค์กรหรือหน่วยงานภาครัฐและเอกชนในทุก ระดับ ทั้งระดับภูมิภาคและนานาชาติ เพื่อแก้ไขปัญหาเอตส์ในสถานที่ทำงาน

(๑๐) ปฏิบัติการอื่นใดในเรื่องที่เกี่ยวข้อง ตามที่คณะกรรมการ ทวิภาคีหรือองค์กรทำนองเดียวกันในหน่วยงานของรัฐ ที่มีอยู่ในสถานที่ ทำงานตามประกาศกำหนด

ส่วนที่ ๓

บทบาทของหน่วยงานของรัฐ

.....

ข้อ ๑๙ หน่วยงานของรัฐนอกจากจะมีบทบาทในฐานะผู้จ้าง งานตามที่กำหนดไว้ในส่วนที่ ๑ แล้ว ต้องมีบทบาทและความรับผิดชอบ ในการป้องกันและบริหารจัดการด้านเอตส์ในสถานที่ทำงานเพิ่มเติม ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอแนะให้มีการทบทวน ปรับปรุง และพัฒนากฎหมาย และกฎระเบียบต่างๆ เกี่ยวกับการป้องกันและบริหารจัดการด้านอาอศ ให้สอดคล้องกับแนวปฏิบัติแห่งชาติว่าด้วยการป้องกันและบริหารจัดการด้านอาอศในสถานที่ทำงาน ตามประกาศนี้

(๒) พัฒนาองค์ความรู้ สร้างความเข้าใจ และเสริมทักษะการดำเนินงานป้องกันและบริหารจัดการด้านอาอศในสถานที่ทำงานให้แก่เจ้าหน้าที่ซึ่งทำงานเกี่ยวข้องกับสถานที่ทำงานต่างๆ เพื่อให้สามารถคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของผู้ติดเชื้อเอชไอวี ผู้ป่วยอาอศ และผู้ได้รับผลกระทบ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

(๓) ส่งเสริมและสร้างแรงจูงใจให้สถานที่ทำงานปฏิบัติตามแนวปฏิบัติแห่งชาติในการป้องกันและบริหารจัดการด้านอาอศในสถานที่ทำงาน โดยอาจกำหนดหลักเกณฑ์ที่เป็นผลดีต่อสถานที่ทำงานดังกล่าว เช่น การให้ประกาศเกียรติคุณ สิทธิพิเศษ รางวัล หรือการมีสิทธิในการพิจารณาจัดซื้อจัดจ้างของหน่วยงานของรัฐ

(๔) ประสานและสนับสนุนหน่วยงานอื่น สถานที่ทำงานของเอกชน และองค์กรพัฒนาเอกชนที่เกี่ยวข้อง ในการดำเนินงานป้องกันและบริหารจัดการด้านอาอศในสถานที่ทำงาน

หมวด ๓

การติดตามและประเมินผล

ส่วนที่ ๑

การกำกับดูแล

ข้อ ๒๐ ผู้จ้างงานและคนทำงาน รวมทั้งองค์กรของผู้จ้างงาน และองค์กรของคนทำงาน ต้องตรวจสอบและกำกับดูแลให้มาตรฐาน การป้องกันและบริหารจัดการด้านอาอศในสถานที่ทำงานที่ได้จัดทำขึ้น เป็นไปตามกฎหมายและแนวปฏิบัติแห่งชาติว่าด้วยการป้องกันและบริหาร จัดการด้านอาอศ ในสถานที่ทำงาน

ข้อ ๒๑ ผู้จ้างงานและคนทำงาน รวมทั้งองค์กรของผู้จ้างงาน และองค์กรของคนทำงาน ต้องร่วมกันติดตามและกำกับดูแลให้มีการ ปฏิบัติตามมาตรฐานการป้องกันและบริการจัดการด้านอาอศในสถานที่ ทำงานที่ได้จัดทำขึ้น ตลอดจนการปฏิบัติตามกฎหมาย กฎระเบียบ และ แนวปฏิบัติแห่งชาติ ว่าด้วยการป้องกันและบริหารจัดการด้านอาอศใน สถานที่ทำงาน

ส่วนที่ ๒

การตรวจสอบและแก้ไข

ข้อ ๒๒ ผู้จ้างงานต้องจัดให้มีการทบทวนและปรับปรุง การดำเนินงานป้องกันและบริหารจัดการด้านเอกสารในสถานที่ทำงานให้ สอดคล้องกับกฎหมาย กฎระเบียบ หรือแนวปฏิบัติแห่งชาติว่าด้วยการ ป้องกันและบริหารจัดการด้านเอกสารในสถานที่ทำงาน หรือข้อกำหนด ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่องตามความเหมาะสม

ข้อ ๒๓ ผู้จ้างงานต้องดำเนินการแก้ไขข้อบกพร่องของการ ดำเนินงานป้องกันและบริหารจัดการด้านเอกสารในสถานที่ทำงานและ เฝ้าระวังไม่ให้เกิดข้อบกพร่องซ้ำอีก ทั้งนี้ ผู้จ้างงานต้องนำข้อมูลที่ได้จาก การเฝ้าระวังมาใช้เป็นแนวทางในการป้องกันมิให้เกิดข้อบกพร่องในการ ดำเนินงานต่อไป

ข้อ ๒๔ ผลของการปฏิบัติต่าง ๆ ในการดำเนินงานป้องกันและ บริหารจัดการด้านเอกสารในสถานที่ทำงาน ต้องจัดทำเป็นลายลักษณ์อักษร และควรจัดให้มีระบบการจับเก็บที่ดี เพื่อป้องกันความเสียหายและเพื่อ ความสะดวกต่อการนำมาใช้ในการพัฒนาและการเผยแพร่

ส่วนที่ ๓ การทบทวน

ข้อ ๒๕ ผู้จ้างงานต้องทบทวนผลการดำเนินงานตามมาตรฐานการป้องกันและบริหารจัดการด้านเอตส์ในสถานที่ทำงานที่ได้จัดทำขึ้น และผลการดำเนินงานตามแนวปฏิบัติแห่งชาติว่าด้วยการป้องกันและบริหารจัดการด้านเอตส์ในสถานที่ทำงาน อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง และควรมอบหมายสิ่งการตามที่เป็นเพื่อให้การดำเนินงานดังกล่าวมีประสิทธิภาพ และมีพัฒนาการอย่างต่อเนื่อง

ข้อ ๒๖ คณะกรรมการต้องแต่งตั้งคณะอนุกรรมการ หรือคณะทำงานคณะหนึ่งประกอบด้วยผู้แทนภาครัฐ ผู้แทนองค์กรพัฒนาเอกชน ผู้แทนผู้ติดเชื้อเอชไอวี ผู้แทนผู้จ้างงาน ผู้แทนคนทำงาน และผู้แทนองค์กรของคนทำงานในสัดส่วนเท่ากัน เพื่อขับเคลื่อนแนวปฏิบัติแห่งชาติว่าด้วยการป้องกันและบริหารจัดการด้านเอตส์ในสถานที่ทำงานตามประกาศนี้ โดยมีหน้าที่ดำเนินการติดตามผล เฝ้าระวัง ประเมินความคืบหน้า ตลอดจนให้คำปรึกษาแนะนำ สร้างความเข้าใจ และสนับสนุนการปฏิบัติตามแนวปฏิบัติแห่งชาตินี้

การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง คณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานอาจประสานงานกับผู้ปฏิบัติงานด้านเอตส์ในสถานที่ทำงาน ผู้จ้างงาน คนทำงาน องค์กรของคนทำงาน ผู้ติดเชื้อเอชไอวี ผู้ป่วยเอตส์ ผู้ได้รับผลกระทบ หรือผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้บรรลุผล และต้องรายงานผล

การดำเนินการให้คณะกรรมการทราบเพื่อทำการทบทวน และแก้ไข
ปรับปรุงแนวปฏิบัติแห่งชาติว่าด้วยการป้องกันและบริหารจัดการด้าน
เอกส์ในสถานที่ทำงานต่อไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๒

(ลงชื่อ) นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ
(นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ)
นายกรัฐมนตรี

ประธานคณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยการป้องกันและแก้ไขปัญหาดอกส์

สำเนาถูกต้อง

(นางวาสนา นิมวอร์พันธุ์)

นักวิเคราะห์นโยบายและแผน

ชำนาญการพิเศษ

